

Morze Spraw

Nr 4 (103) 2015 r. (ROK XXIII) ISSN 1231-4846

BIULETYN INFORMACYJNY

Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie

w numerze:

XXXI Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy s. 8

Delegaci OIPiP - prezentacja s. 11

Sella Ronda - czas na narty s. 32

Szanowni Koleżanki i Koledzy

Witam w numerze świątecznym naszego biuletynu. Miło mi i jestem zaszczycona gościć na jego łamach jako Przewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie VII kadencji. Bardzo serdecznie dziękuję delegatom za zaufanie i powierzenie mi tej funkcji. Mam świadomość ciężaru czekających mnie zadań i dołożę wszelkich starań, aby im sprostać. Zdaję sobie sprawę, że jest to trudna kadencja ze względu na problemy naszego środowiska, które już zaistniały a wymagają dalszej żmudnej pracy.

Jestem osobą otwartą na dialog o naszych wspólnych problemach; będę się wsluchiwać w Państwa opinie i sprawy, które mi powierzycie do rozwiązania. Pochylę się nad każdą sprawą i dołożę wszelkiej staranności zgodnie ze swoją wiedzą i doświadczeniem, aby pomóc rozwiązać indywidualne i wspólne problemy. Liczę na Waszą Koleżanki i Koledzy pomoc i współpracę. Powtórzę za H. Greelym „Aby coś zrobić, trzeba zacząć” a zatem zaczynam i swoją rolę i funkcję postrzegam jako służbę dla dobra wspólnego, dobra pielęgniarek i położnych.

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia składam Koleżankom i Kolegom serdeczne życzenia wszelkiej pomyślności i niepowtarzalnej świątecznej atmosfery pełnej radości, dobroci i ciepła. Niech radość świąt oraz poczucie prywatnego i zawodowego spełnienia towarzyszy Nam wszystkim przez cały Nowy Rok 2016.

Bożena Wojcikiewicz

Bożena Wojcikiewicz
przewodnicząca
ORPiP w Koszalinie

Jeżeli Państwo pozwolicie dla bliższego poznania kilka słów o sobie:

Mam 52 lata, staż pracy w zawodzie 29 lat. Od 9 lat jestem mieszkanką Koszalina.

Po ukończeniu Liceum Medycznego pracowałam jako pielęgniarka odcinkowa na oddziale chirurgii ogólnej w SP ZOZ w Kostrzynie nad Odrą. W latach 1984-88 studiowałam na Akademii Medycznej w Poznaniu na wydziale pielęgniarstwa. W 1988 roku uzyskałam tytuł magistra pielęgniarstwa i rozpoczęłam pracę jako Naczelna Pielęgniarka w SP ZOZ w Kostrzynie nad Odrą (woj. Lubuskie), gdzie pracowałam do 2007 roku. W trakcie pracy podnosiłam kwalifikacje: w latach 1991-1993 uzyskałam tytuł specjalisty I stopnia z Medycyny Społecznej a w latach 1996-1998 tytuł specjalisty II stopnia z Organizacji Ochrony Zdrowia w CMKP w Warszawie. W latach 1991-1999 pełniłam funkcję Przewodniczącej Komisji Rewizyjnej w OIPiP w Gorzowie. Za pracę na rzecz Samorządu, w 1999 roku otrzymałam Odznakę za zasługi dla samorządu pielęgniarek i położnych. Pracowałam w PTP w oddziale gorzowskim, za co w 2002 roku otrzymałam odznakę honorową za zasługi dla rozwoju pielęgniarstwa. Od 2000 roku wykładowca oraz kierownik kursów dla pielęgniarek i położnych w WODKM i Wyższej Szkole Biznesu w Gorzowie. W 2007 roku zamieszkałam w Koszalinie i rozpoczęłam pracę w Szpitalu Powiatowym w Białogardzie. W 2011 roku po konkursie zostałam Naczelną Pielęgniarką Szpitala w Białogardzie. W latach 2007-2015 skarbnik Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie. Za dwukadencyjną działalność otrzymałam Srebrną Odznakę za zasługi dla Samorządu pielęgniarek i położnych w Koszalinie. Pracuję także jako wykładowca w Ośrodku Kształcenia przy OIPiP w Koszalinie.

Status rodzinny – mąż Jacek - od 29 lat, córka Joanna - 26 lat, syn Jacek - 21 lat, pies i 3 koty.

DZIAŁY TEMATYCZNE

DOBRA PRAKTYKA	4
KALENDARIUM	7
WOKÓŁ SAMORZĄDU	8
AKTUALNOŚCI	25
PORADY PRAWNE	27
SZKOLENIA, KURSY, KONFERENCJE	28
W WOLNEJ CHWILI	31
WARTO ZOBACZYĆ	32
KONDOLENCJE	34

WAŻNE DATY

- 01.12 Dzień walki z AIDS
 06.12 Mikołajki
 24-26.12 Święta Bożego Narodzenia
 31.12 Sylwester/Nowy Rok
 10.01 WOŚP
 21.01 Dzień Babci
 22.01 Dzień Dziadka
 25.01 Dzień Sekretarki/Asystentki
 03.02 Międzynarodowy Dzień Walki z Rakiem
 11.02 Światowy Dzień Chorego
 14.02 Dzień Zakochanych

Wydawca Biuletynu Informacyjnego „Morze Spraw”

Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie
 tel. 94 342 59 93

Redaktor Naczelna: Grażyna Margas
 Zespół redakcyjny: Bożena Wojcikiewicz, Monika Zaremba
 Sekretarz redakcyjny: Aneta Artkowska-Leszcz

Druk: Pracownia Poligraficzno-Intrologatorska
 INTRO-DRUK Anna Dębińska
 ul. Przemysłowa 3b, 75-216 Koszalin, tel./fax 94 341 60 27

Nakład: 1000 egzemplarzy

Wydawca zastrzega sobie możliwość skracania i poprawy
 stylistycznej materiału.

Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych
w Koszalinie

ul. Zwycięstwa 190
 75-950 Koszalin
 www.oipip-koszalin.org
 e-mail: izba@oipip-koszalin.org

sekretariat: tel. 94 342 59 93
 fax 94 348 90 97
 rejestr: tel. 94 347 15 78
 dział kształcenia: tel./fax 94 341 11 02

Bank PEKAO S.A. II Oddz. Koszalin
 32124036531111000041892750

Przewodnicząca Okręgowej Rady
 - Bożena Wojcikiewicz
Wiceprzewodniczący Okręgowej Rady
 - Justyna Laska
 - Zdzisław Piekarski

Sekretarz Okręgowej Rady
 - Krystyna Morawska

Skarbnik Okręgowej Rady
 - Katarzyna Nowak

**Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności
 Zawodowej Pielęgniarek i Położnych**
 - Małgorzata Schmit
 pełni dyżur w siedzibie OIPiP w Koszalinie
 przy ul. Zwycięstwa 190 IIIp. w każdy drugi i ostatni
 wtorek miesiąca w godz. 15:30-16:30

**Przewodnicząca Okręgowego Sądu
 Pielęgniarek i Położnych**
 - Jolanta Kiekisz

**Przewodniczący Okręgowej Komisji
 Rewizyjnej**
 - Jolanta Stolarek

Biuro czynne: pn-wt w godz. 7:30-17:00,
 śr, czw, pt w godz. 7:30-15:30

Sekretariat OIPiP
 - Bożena Pstrągowska
 email: izba@oipip-koszalin.org

Dział Prawa Wykonywania Zawodu
 - Barbara Taterka
 email: pwz@oipip-koszalin.org

*Dział Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek
 i Położnych*
 - Liliana Kowalewska
 email: szkolenia@oipip-koszalin.org

Radca Prawny OIPiP
 - Irena Renda
 Udziela porad w zakresie prawa pracy oraz
 przepisów związanych z wykonywaniem zawodu
 pielęgniarki/położnej we wtorki od godz. 9:00
 po uprzednim uzgodnieniu tel. 94 342 59 93

Kącik Dobrej Książki

„Zamknięta książka jest niema;
przemówi tylko wtedy, gdy zostanie otwarta.
A użyty w niej język będzie językiem tego,
kto się nad nią pochyla,
zabarwiony jego oczekiwaniami, pragnieniami, dążeniami,
obsesjami, jego gwałtownością, jego kłopotami”

Eric-Emmanuel Schmitt

Ostatnio przeczytałam ciekawostkę i chcę się podzielić tą wiedzą z Wami.

Odruch kichania spowodowany światłem słoneczny

Jest to zespół nazwany ACHOO - częste, ale mało poznane zjawisko odruchowego kichania po nagłej ekspozycji oczu na światło słoneczne. Odruch może polegać na pojedynczym kichnięciu lub powtarzających się kichnięciach (notowano nawet liczbę 43). Dotyczy dużej części populacji, przeciętnie 18% do 35%, częściej u rasy białej. I teraz właśnie zaciekało mnie, że zespół ten jest dziedziczony autosomalnie - dominująco, a więc uwarunkowany genetycznie.

Pierwszym, który opisał ten fenomen, był Arystoteles.

Teorie tłumaczące mechanizm odruchu postulują nieprawidłowości w transmisji sygnałów w jądrze nerwu trójdzielnego. Nadmierna stymulacja nerwu wzrokowego miałaby wpływać na jądro nerwu trójdzielnego i wywołać odruch kichania, za który są odpowiedzialne gałązki nerwu trójdzielnego zaopatrujące śluzówkę nosa. Taka nadmierna stymulacja ma miejsce np. przy nagłym przejściu z ciemnego pomieszczenia w silnie nasłonecznione. Inna teoria tłumaczy kichanie ściekaniem łez przez przewód nosowo-łzowy do nosa. Szybkość wywołania odruchu przemawia na korzyść tej pierwszej teorii.

Ponadto donoszono o przypadkach kichania wywołanego gwałtowną inhalacją zimnego powietrza lub silnymi przyprawami (np. mocna guma miętowa), co również można tłumaczyć nadmierną stymulacją innych nerwów czaszkowych.

Przeczytałam o tym odruchu w jednej z ostatnich powieści, gdzie główny bohater wychowując kilkanaście lat chłopca powziął wątpliwość o swoim ojcostwie, kiedy dziecko wychodząc na taras wypełniony światłem słonecznym zaczęło gwałtownie kichać.

Kiedyś opisałam dzieje i pochodzenie musztardy. Dzisiaj napiszę skąd, kiedy i dlaczego powstała guma do żucia.

Dzieje gumy do żucia

Gumę do żucia znają wszyscy. Mamy ich różne rodzaje: miętowe, owocowe, cynamonowe, dla dzieci. Można wybrać takie w drażetkach lub listkach. Są też gumy w kształcie kostek, każda zapakowana osobno albo kolorowe kulki. Z niektórych robi się świetne balony, inne zupełnie się do tego nie nadają. Wydaje się, że guma to bardzo nowoczesny wynalazek. Nic bardziej mylnego! Gumę do żucia znano już tysiące lat temu, kiedy nie było jeszcze samochodów, światła, ani większości słodczy.

Najstarszą gumę do żucia znaleziono w Finlandii, była to grudka brzozywej żywicy ze śladami zębów człowieka, która liczyła sobie pięć tysięcy lat. W starożytnej Grecji również żuto,

ale już żywicę z kory drzewa gumowego, Grecy używali jej do czyszczenia zębów i do odświeżania oddechu. Majowie żuli sok z drzewa Sapodilla, stosowany zresztą do tej pory przy produkcji dzisiejszej gumy a Indianie Ameryki Północnej używali soku ze świerka. Wtedy zwyczaj ten przejęli biali osadnicy. I się zaczęło. Pierwsza guma pojawiła się w amerykańskich sklepach już w 1848 roku. Była to guma świerkowa, potem pojawiły się inne smaki, zapachy. Gumę, z której dało się robić balony wynaleziono dopiero w 1906 r. Dokonał tego Walter Diemer. Pracował on w amerykańskiej firmie, gdzie tak długo eksperymentował, aż stworzył gumę balonową. Zwyczaj żucia gumy przywędrował do Europy i stał się bardzo popularny. A więc wreszcie świat poznał gumę do żucia. Poznał i się w niej zakochał. Pamiętacie słynne Donaldy? Słodki smak dzieciństwa, dostępny tylko w Peweksach. Guma szybko stała się symbolem nonszalancji, luzu, przezwajając, przepraszam, przeżywając największe lata swojej świetności. Dziś gumę znają wszyscy, niektórych relaksuje, innym pomaga rzucić palenie a jeszcze innym sprawia kłopot, gdy nie wiedzą gdzie się jej pozbyć. Podobno człowiek, który stworzył gumę w dzisiejszej postaci, pracował nad tworzywem do opon samochodowych. Jednak było ono zbyt słabe, miękkie. Wpadł więc na pomysł, żeby taką gumę pociąć i sprzedać. Czy to mit? Nie wiadomo.

„Złodziejka książek” - Markus Zusak

Wiem, że był film, i że prawie każdy go obejrzał, ale w myśl zasady, że zawsze książka jest lepsza chciałabym zareklamować przepiękną pozycję pt. „Złodziejka książek”.

Napisać o wojnie i śmierci tak, jak nikt do tej pory nie pisał, to wyjątkowo trudna sztuka. Co zrobić, by nie stworzyć jakiegoś literackiego potworka albo niesmacznego utworu? Na to pytanie potrafią odpowiedzieć tylko nieliczni twórcy.

Z całą pewnością należy do nich M. Zusak, którego książkę dosłownie połknęłam i żałuję, że zrobiłam to tak późno. Całość zaskoczyła mnie i pochłonęła bez reszty. Już sam pomysł uczynienia Śmierci narratorem jest wart uwagi. Dodatkowo Śmierć jest rodzaju męskiego i nigdy sama siebie wprost nie nazywa. Sposób, w jaki opowiada o swojej „pracy”, jest na pewno unikatowy, jednocześnie przerażający i piękny. Śmierć została tu upersonifikowana, lecz nigdzie nie znajdziemy jej opisu, jedynie sugestie (np. napomnienie, że jeśli chce się przekonać, jak wygląda, należy z uwagą wpatrywać się w lustro). To dziwne, ale Śmierć wzbudziła we mnie ... sympatię. Nawet wówczas, gdy zabiera tych, których polubił i którym współczujemy, nie czuje się do niej odrazy. Ma się bowiem świadomość, że tak naprawdę bohaterowie umierają z ręki innych ludzi, a Śmierć przychodzi jedynie „posprzątać”.

Poza tym bywa czuła, opiekuńcza, wyzwała od cierpień, czasem tuli dusze zmarłych... To jednak nie tylko książka o Śmierci. Przede wszystkim „Złodziejka książek” jest powieścią o wojnie, jej destrukcyjnej mocy, o totalitaryzmie, sile słowa, które w nieodpowiednich ustach może mieć rażące działanie. To również przepiękna, wzruszająca historia wielkiej przyjaźni, miłości, wierności, zdolności do poświęceń. I hymn na cześć literatury, która może być wyzwoleniem i ocaleniem od zła.

Piękna powieść, która wzrusza do łez, porusza umysł i chwyta za serce. Opowieść o prawdziwej przyjaźni i miłości w czasach hitlerowskich Niemiec napisana jest w interesujący sposób, czyta się ją jednym tchem, a narracja, pod postacią Śmierci dodaje jej jeszcze więcej oryginalności i niezwykłości, bo nie jest to stereotypowa kostucha z kosą tylko zmęczona zbieraniem żniwa „Śmierć, która ma serce”. „Okazja czyni złodzieja, ryzyko skłania do jeszcze większego ryzyka, chęć życia budzi do życia, a zadawanie śmierci powoduje coraz więcej śmierci...” Tej książki się nie zapomina, tę książkę się pamięta i chowa głęboko w sercu. Mimo iż skończyłam czytać „Złodziejkę...” wczoraj, wciąż jestem pod wrażeniem treści i oryginalnej formy oraz stylu. A powieść polecam WSZYSTKIM! Nie sposób przejść obok niej obojętnie!

„Matki, żony, czarownice” - Joanna Miszczuk

Saga rodzinna kilku pokoleń kobiet, które dzięki sile i darowi dziedzicznemu z pokolenia na pokolenie budują swe życie wbrew przeciwnościom losu.

„Matki, żony, czarownice” to historia mądrych i zaradnych kobiet, które powinny odnosić w życiu same sukcesy, a były skazane na porażkę jedynie dlatego, że kochały. To książka o miłości i zdradzie, ale przede wszystkim o wielkiej tajemnicy.

Kiedy głównej bohaterce, 40-letniej szczęśliwej mężatce, wali się na głowę jej cały uporządkowany świat, los otwiera przed nią kolejne drzwi. Asia buduje życie od nowa, a dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności poznaje przeszłość swojej rodziny i własne korzenie. Zwyczajne życie współczesnej kobiety (małżeńska zdrada, wychowanie dziecka, utrata pracy, wiązanie końca z końcem) zmienia poznanie tajemnicy, która skrywała zaskakujące losy wielu pokoleń kobiet z jej rodu. Odnaleziony po latach testament Laverny, prababki głównej bohaterki, to prawdziwy majątek rodzinny, choć nie pieniądze są jego wartością.

Kobiety. Matki i żony. Uwielbiane i często porzucane. One jednak, jak Feniks z popiołów powstają i idą dalej mocniejsze i silniejsze, pełne wiary w miłość i przebaczenie. Takie są kobiety opisane w książce „Matki, żony, czarownice” Joanny Miszczuk. Każda z nich stawia na miłość, a żadna nie może zaznać szczęścia. Czy to fatum, przekleństwo przekazywane w genach, czy też po prostu trafiają na niewłaściwych mężczyzn?

Po pierwszym, nieudanym małżeństwie, Joanna sądziła, że już nigdy z nikim się nie zwiąże. Los jednak zdecydował inaczej i postawił na jej drodze Piotra. Zaufała mu bezgranicznie. Stworzyli związek idealny, oparty na miłości i partnerstwie. Po latach ich uczucie wciąż pozostaje niezmienione. Może właśnie dlatego Asia nie zauważyła niebezpiecznych symptomów i przeoczyła pierwsze oznaki zdrady? A może po prostu nie chciała ich widzieć? Podzieliła los kobiet ze swojego rodu. Fatum zwyciężyło.

„Matki, żony, czarownice” to powieść, która już od dawna była na mojej liście priorytetów czytelniczych. Lubię książki o kobietach, pisane przez kobiety, a dodatkowym atutem jest niewątpliwie fakt, że Autorka jest Polką. Czytałam wiele dobrego na temat tej książki, ale z gustami, jak wiadomo, różnie bywa. Tym razem jednak nie zawiodłam się. Powieść czyta się lekko i szybko, a fabuła jest niezwykle wciągająca. Zdawałoby się, że temat, który wybrała Autorka jest dość banalny i często omawiany. Z jednej strony zdrada małżeńska, a z drugiej silna kobieta, która nie z takimi problemami sobie radziła. Jednak Pani Miszczuk znalazła sposób aby przyciągnąć uwagę czytelnika i przełamać schemat, bowiem „Matki, żony, czarownice” to nie tylko historia zdradzanej czterdziestolatki, ale także piękna opowieść o innych kobietach, które zostały ciężko przez życie doświadczone. Los niejednokrotnie stawiał je przed trudnymi wyborami, kładąc na szali życie i bezpieczeństwo ich bliskich. Mniej więcej w drugiej połowie książki wątek współczesny schodzi na drugi plan. Pojawiają się liczne retrospekcje. Cofamy się w czasie aż do XV wieku, a przez karty książki przewijają się coraz to inne Marie. Ufność od pokoleń pokładana w Matce Boskiej miesza się ze zjawiskami magicznymi, co według mnie nie jest dobrym połączeniem. Magia pierścienia i nadprzyrodzone zdolności kobiet z rodziny Asi odbierają powieści autentyczność. Bardzo podobały mi się wątki historyczne jednak na te paranormalne patrzyłam z przymrużeniem oka.

„Matki, żony, czarownice” to godna polecenia, niebanalna opowieść, która powinna przypaść do gustu miłośniczkom powieści obyczajowej, historycznej, a także po części fantastycznej. Przede wszystkim jest to saga rodzinna skupiająca się głównie na kobietach i sięgająca aż do czasów inkwizycji, dzięki czemu czytelnik ma okazję w przystępny sposób przyswoić sobie wiedzę na temat ich roli na przestrzeni wieków. Na mojej półce czeka już kontynuacja powieści pt. „Zalotnice i wiedźmy”. Polecam.

„...potem” - Guillaumue Musso

„Czy jesteś gotów na ostatni dzień twojego życia”
- taki slogan spotkacie na okładce książki Guillaumue Musso – „potem...”

Główny bohater Nathan to kochający mąż i ojciec. Jego żona Malloy odeszła od niego, gdyż nie mogła dłużej być z człowiekiem, który tak dużo złego zrobił dla jej rodziny. Jego córka Bonnie bardzo za nim tęskni. Żyją jednak w dwóch różnych miastach. Jedyne co im pozostaje to kontakt telefoniczny. Nathan tak bardzo rzucił się w wir pracy, że zatracił wszystko. Nie widział nikogo wokół siebie. Liczył się tylko on. Wynikało to pewnie z tego, że życie go nie rozpieszczało. Już od najmłodszych lat usilnie dążył aby „coś” w życiu osiągnąć. Nawet o rękę żony musiał się bardzo starać, gdyż wywodził się z biednej rodziny. Teściowie, bowiem nie pochwalili tego związku.

Tyle tytułem wstępu odnośnie głównego bohatera. Pewnego dnia w biurze Nathana pojawia się doktor Garret Goodrich. Chirurg, który twierdzi, że jest posłańcem. Dostrzega aureole wśród ludzi, którzy niedługo mają odejść. Natan początkowo nie wierzy w takie coś. Przecież to są głupoty. Jednak Goodrich w kilku przykładowych scenach w życiu uzmysławia DelAmico, że wie co mówi. Po kolei Nathan, oczywiście uprzedzony przez Garreta, jest świadkiem śmierci - przejścia na drugą stronę Kevina i młodej matki Candice. Zatem pewnie on będzie następny. Niestety nie jest to prawdą. Garret ma mu pomóc zrozumieć, że nie tylko on w życiu jest najważniejszy. Pewne wydarzenia, bardzo ich ze sobą łączą. Jakby byli związani wspólną nicią. Jednak puenta tej książki jest zupełnie inna. Z otoczenia Nathana wkrótce zginie bardzo bliska mu osoba a on zostaje wybrany na następcę

Goodricha. Czy podola temu wyzwaniu? Przekonajcie się sami zachęcam :)

Bardzo fajna książka. Wzruszająca i zaskakująca. Autor trafił w sedno pisząc tą powieść, tak często żyjąc w pośpiechu i goniąc za karierą zatracamy poczucie tego co najważniejsze. Dla kariery poświęcamy rodzinę, przyjaciół i nie mamy czasu na to co tak naprawdę w życiu się liczy i jest najważniejsze. Dopiero w obliczu śmierci człowiek odnajduje drogę do rodziny, ludzi i spraw, które wydawały się już dawno bezpowrotnie utracone. Po przeczytaniu tej książki doszłam do wniosku, że warto żyć tak jakby został nam ostatni dzień życia, bo wtedy dopiero widać co tak naprawdę w życiu się liczy).

Książka napisana jest bardzo przyjemnym językiem, fabuła powieści jest wciągająca i najważniejsze nie nudna. Opisy scen są bardzo realistyczne, czasami ma się wrażenie, że jest się w centrum wydarzeń. Osobiście styl pisania tego autora bardzo mi przypadł do gustu.

Wszystkie książki G. Musso są godne polecenia. Wszystkie przeczytałam, to wiem.

Dorota Fenkanin
Oddział Onkologii i Chemioterapii
- Szpital Wojewódzki w Koszalinie
e-mail: dofen69@gmail.com

KALENDARIUM

Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie

WRZESIEŃ 2015 ROK

8 września 2015 r.	posiedzenie Komisji Kształcenia ds. refundacji
10 września 2015 r.	udział przewodniczącej ORPiP Justyny Laski w konferencji prasowej
15 września 2015 r.	posiedzenie Prezydium ORPiP
18 września 2015 r.	udział członków samorządu, członków ORPiP w konferencji prasowej zorganizowanej przez Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie w Hotelu Trawa w Koszalinie pt. „Ostatni dyżur”
22 września 2015 r.	Przewodnicząca ORPiP Justyna Laska uczestniczyła w pracach zespołu w MZ nt. sytuacji zawodowej pielęgniarek i położnych.
25-26 września 2015 r.	Przewodnicząca ORPiP uczestniczyła w Międzynarodowej konferencji pt. Kobieta w Zdrowiu i chorobie, która odbyła się w Gdańsku - Sobieszowie
28-30 września 2015 r.	udział Justyny Laski Przewodniczącej ORPiP w posiedzeniu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych
30 września 2015 r.	posiedzenie Komisji Socjalnej

PAŹDZIERNIK 2015 ROK

5 października 2015 r.	udział Przewodniczącej ORPiP w inauguracji roku akademickiego w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koszalinie
6 października 2015 r.	posiedzenie Komisji Rewizyjnej
6 października 2015 r.	posiedzenie Prezydium ORPiP
9 października 2015 r.	Przewodnicząca ORPiP uczestniczyła w Komisjach Konkursowych na stanowiska Pielęgniarek Oddziałowych Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie
14 października 2015 r.	posiedzenie Komisji Epidemiologicznej
17 października 2015 r.	uroczyste pożegnanie organów VI kadencji OIPiP w Koszalinie w Teatrze Variete Muza w Koszalinie
20 października 2015 r.	posiedzenie Komisji Położnych
27 października 2015 r.	posiedzenie Prezydium ORPiP
30 października 2015 r.	udział Pani Bożeny Wojcikiewicz w Komisji Konkursowej Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie na stanowisko Naczelnej Pielęgniarki

LISTOPAD 2015 ROK

10 listopad 2015 r.	posiedzenie Komisji Kształcenia
17 listopada 2015 r.	posiedzenie Prezydium ORPiP
19 listopada 2015 r.	uroczyste spotkanie z emerytkami
21 listopada 2015 r.	XXXI Sprawozdawczo-Wyborczy Zjazd Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie

GRUDZIEŃ 2015 ROK

2 grudnia 2015 r.	Pani Bożena Wojcikiewicz Przewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie została powołana na członka Konwentu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie
3 grudnia 2015 r.	posiedzenie Komisji Epidemiologicznej
10 grudnia 2015 r.	posiedzenie ORPiP VII kadencji
15 grudnia 2015 r.	posiedzenie Zespołu Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych VII kadencji
15-17 grudnia 2015 r.	udział Przewodniczącej Justyny Laski w posiedzeniu NRPiP

XXXI OKRĘGOWY ZJAZD SPRAWOZDAWCZO- WYBORCZY PIEŁĘGNIAREK I POŁOŻNYCH W KOSZALINIE VI KADENCJI Z DNIA 21.11.2015

W Zjeździe uczestniczyli zaproszeni goście:

- Piotr Jedliński- Prezydent Miasta Koszalin,
- Jan Kuriata- Rektor PWSZ w Koszalinie,
- Maria Pomarańska - Przewodnicząca I i II Kadencji ORPiP w Koszalinie,
- przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych,
- przedstawiciel Okręgowej Izby Lekarskiej w Koszalinie,
- Dyrektor Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc,
- Kierownicy Placówek Medycznych,
- Pielęgniarki Naczelne,
- Delegaci.

Przewodniczącą Zjazdu została Krystynę Morawska, natomiast członkami Prezydium: Pani Anna Burdziej i Pani Grażyna Margas.

Zjazd rozpoczął się od wręczenia srebrnych i brązowych Odznaczeń za zasługi dla Samorządu Pielęgniarek i Położnych następującym osobom:

- ◆ Jolancie Stolarek
- ◆ Jolancie Herbuś
- ◆ Krystynie Morawskiej
- ◆ Zofii Wiśniewskiej
- ◆ Renacie Ataman
- ◆ Katarzynie Nowak
- ◆ Danucie Bralewskiej
- ◆ Danucie Pietrzela
- ◆ Agacie Knap
- ◆ Bożenie Karbowski
- ◆ Jolancie Kiekisz.

Następnie przyjęto porządek obrad XXXI OZPiP w głosowaniu jawnym – **Uchwała Nr 1** w sprawie przyjęcia porządku obrad XXXI Okręgowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie.

Następnie powołano składy osobowe poszczególnych komisji:

- ◆ Komisja Wyborcza:
 - Jolanta Kiekisz
 - Jagoda Krężlewicz,
 - Krystyna Karczewską.
- ◆ Komisja Uchwał i Wniosków:
 - Zdzisław Piekarski,
 - Renata Ataman,
 - Bogumiła Aziewicz- Gabis,
- ◆ Komisja Skrutacyjna:
 - Ewa Wojciechowska – przewodnicząca,
 - Dorota Głodek,
 - Iwona Rećko.

W związku z tym podjęto **Uchwałę Nr 2** w sprawie powołania Komisji Zjazdowych XXXI Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczo – Wyborczego Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie.

Kolejnym punktem porządku obrad było przedstawienie sprawozdań z działalności organów Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie za okres VI kadencji:

- ◆ Sprawozdanie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych - Justyna Laska Przewodnicząca ORPiP- załącznik nr 1.
- ◆ Sprawozdanie Okręgowej Komisji Rewizyjnej – Dominik Jawilak Przewodniczący OKR- załącznik nr 2.
- ◆ Sprawozdanie Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych – Ewa Wojciechowska Przewodnicząca OSPiP- załącznik nr 3.
- ◆ Sprawozdanie Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych – Danuta Wojewska ORZO- załącznik nr 4.

W związku z tym podjęto:

- ◆ **Uchwałę Nr 3** w sprawie zatwierdzenia kadencyjnego sprawozdania Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie za okres VI kadencji.
- ◆ **Uchwałę Nr 4** w sprawie zatwierdzenia kadencyjnego sprawozdania Okręgowej Komisji Rewizyjnej za okres VI kadencji.

- ◆ **Uchwałę Nr 5** w sprawie zatwierdzenia kadencyjnego sprawozdania Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie za okres VI kadencji.

- ◆ **Uchwałę Nr 6** w sprawie zatwierdzenia kadencyjnego sprawozdania Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej za okres VI kadencji.

Kolejnym punktem porządku obrad było udzielenie absolutorium Okręgowej Radzie Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie za okres VI kadencji – **Uchwała Nr 7** oraz wybór Przewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Zgłoszono pisemnie następujące kandydatury:

1. Bogumiła Aziewicz- Gabis,
2. Anna Burdziej,
3. Krystyna Morawska,
4. Bożena Wojcikiewicz.

Wszystkie kandydatki przedstawiły delegatom prezentacje dotyczące ich kandydatur, zawierające przebieg pracy zawodowej i samorządowej oraz założenia na przyszłość. Po zaprezentowaniu się Panie odpowiadały na pytania delegatów kierowane do nich z sali.

Wobec nie uzyskania przez żadną kandydatkę większości głosów, zarządono zgodnie z regulaminem wyborów - II głosowanie, między dwoma kandydatkami, które w I głosowaniu uzyskały największą liczbę głosów.

W wyniku głosowania Przewodniczącą Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie została Pani Bożena Wojcikiewicz (**Uchwała nr 8**).

Następnie odbyły się wybory do poszczególnych komisji i organów ORPiP:

- ◆ **Uchwała nr 9** w sprawie stwierdzenia wyboru na funkcję Przewodniczącego Okręgowej Komisji Rewizyjnej Pani Jolanty Stolarek.

- ◆ **Uchwała nr 10** w sprawie stwierdzenia wyboru na funkcję Przewodniczącego Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych Panią Jolantę Kiekisz.

- ◆ **Uchwała nr 11** w sprawie stwierdzenia wyboru na funkcję Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Pani Małgorzaty Schmit.

Kolejnym punktem obrad było podjęcie uchwały w sprawie: ustalenia liczby członków organów Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie (**Uchwała nr 12**).

XXXI Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo - Wyborczy Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie ustalił następującą liczbę członków poszczególnych organów Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie VII kadencji:

1. Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych - 15 członków
2. Okręgowa Komisja Rewizyjna - 4 członków
3. Okręgowy Sąd Pielęgniarek i Położnych - 8 członków
4. Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej - 4 Zastępców.

Następnie dokonano wyboru członków Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych na VII kadencję (**Uchwała nr 13**):

1. Renata Ataman
2. Anna Burdziej
3. Anna Chojnowska
4. Jolanta Herbuś
5. Izabela Kruk
6. Grażyna Kuszmar
7. Justyna Laska
8. Grażyna Margas
9. Krystyna Morawska
10. Katarzyna Nowak
11. Zdzisław Piekarski
12. Irena Rek
13. Krystyna Szczerbińska
14. Jolanta Zagawałko
15. Elżbieta Żebrowska

- ◆ **Uchwała nr 14** w sprawie stwierdzenia wyboru członków Okręgowej Komisji Rewizyjnej:

1. Danuta Bralewska
2. Lucyna Kamińska
3. Katarzyna Mroczyk
4. Katarzyna Osuch

◆ **Uchwała nr 15** w sprawie stwierdzenia wyboru członków Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie:

1. Mirosława Bas
2. Dorota Fenkanin
3. Agnieszka Janiszewska
4. Maria Kaźmierczak
5. Agata Knap
6. Jadwiga Krężlewicz
7. Monika Lewandowska
8. Beata Sienkiewicz – Jabłońska

◆ **Uchwała nr 16** w sprawie stwierdzenia wyboru zastępców Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej:

1. Agnieszka Dżuga
2. Irena Maciąg
3. Elżbieta Szyska
4. Danuta Wojewska

◆ **Uchwała nr 17** w sprawie stwierdzenia wyboru delegatów na VII Krajowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych:

1. Zdzisław Piekarski
2. Bożena Wojcikiewicz
3. Danuta Wojewska
4. Jolanta Zagawałko

Kolejnym punktem porządku obrad było rozpatrzenie wniosków przedstawionych przez Komisję Uchwał i Wniosków –

podjęcie stosownych uchwał, stanowisk i apeli.

Przewodnicząca Komisji Uchwał i Wniosków pani Renata Ataman, przedstawiła proponowane stanowiska zjazdowe.

Wniosek nr 1 - Pani Jolanty Zagawałko dotyczący określenia zasad podziału środków na wynagrodzenie pielęgniarek POZ, podniesienie stawki w opiece długoterminowej

Wniosek nr 2 - Pani Renaty Ataman dotyczący dodania porady laktacyjnej do koszyka świadczeń gwarantowanych finansowanych ze środków publicznych

Wniosek nr 3 - Pani Renaty Ataman dotyczący zaproszenia do udziału w spotkaniach kadry kierowniczej przedstawicieli POZ, Medycyny szkolnej, Opieki Długoterminowej

Wniosek nr 4 - Pani Jolanty Herbuś dotyczący umożliwienia pielęgniarkom szkolnym wypisywania skierowania do okulisty

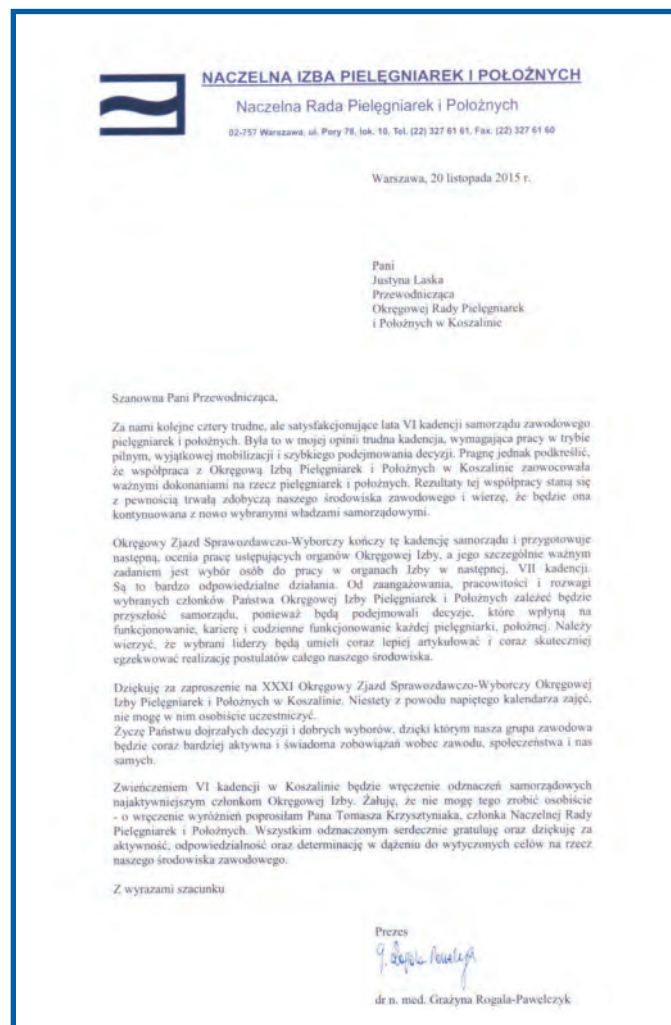
Wniosek nr 5 - Pani Bożeny Wojcikiewicz dotyczący wznowienia prac nad wpisaniem pielęgniarki w system kontraktowania świadczeń zdrowotnych

Stanowisko 1 Pani Anny Burdziej dotyczące podniesienia stawki za osobodzeń w opiece długoterminowej w tym leczenie ran trudnogojących

Wniosek nr 6 - Pani Elżbiety Żebrowskiej dotyczący mieszanego systemu finansowania pielęgniarki POZ

Wniosek nr 7 - Pani Bogumiły Aziewicz-Gabis dotyczący dostosowania wyposażenia zestawu reanimacyjnego do pracy pielęgniarki POZ.

Katarzyna Nowak
Sekretarz ORPIP

**PAŃSTWOWA WYŻSZA
SZKOŁA ZAWODOWA
W KOSZALINIE**

Koszalin, dnia 21 listopada 2015 roku

Szanowna Pani
Justyna Łaska
Przewodnicząca
Okręgowej Rady
Pielęgniarek i Położnych
w Koszalinie

Z okazji zakończenia kadencji działalności Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w imieniu własnym i społeczności akademickiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie, składam Pani i wszystkim członkom Rady, której Pani przewodniczy serdeczne podziękowania za współpracę.

Życzę Szanownej Pani i wszystkim członkom Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie wielu sukcesów w dalszej pracy zawodowej oraz wytrwałości i pomysłowości w realizacji zamierzonych celów.

Z wyrazami szacunku

REKTOR
Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej
w Koszalinie
Prof. Krzysztof Kurkula

75-582 Koszalin ul. Leśna 1 tel. 094 342 67 66 fax. 094 341 65 86
NIP 669-248-75-23 REGON 320733373 www.pwsz-koszalin.pl

„Być celowikami, to czuć kładąc swą cegłę,
że bierze się udział w budowaniu świata”
Antoine De Saint-Exupéry

Pani
Justyna Łaska
Przewodnicząca
Okręgowej Rady
Pielęgniarek i Położnych
w Koszalinie

Szanowna Pani Przewodnicząca

W imieniu własnym i współpracowników Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej MSW w Koszalinie składam Pani serdeczne podziękowania oraz wyrazy uznania i szacunku za wieloletnią współpracę.

Zawsze wysoko ceniłem w naszej współpracy Pani kompetencje, zdolności organizatorskie oraz umiejętność zjednywania zyczliwości środowiska dla spraw samorządu.

Sprawować funkcję w organach samorządu zawodowego to nie tylko administrowanie. To również skuteczne reprezentowanie i dbałość, aby postulaty samorządu znalazły swoje odzwierciedlenie w planach rozwoju i działaniach na jego rzecz. To również umiejętność bycia sprawnym organizatorem, który potrafi rozbudzić aktywność członków i motywować ich do włączenia się do działania. Takiej charyzmy i oddania Pani nie brakowało.

Życzę Pani dalszych sukcesów, realizacji osobistych aspiracji, zdrowia i pomysłowości w życiu osobistym, a także życzę Pani i wszystkim pielęgniarkom i położnym wielu osiągnięć w trudnej, pełnej poświęcenia pracy zawodowej.

Z poważaniem

DYREKTOR
Samodzielnego Publicznego
Zakładu Opieki Zdrowotnej MSW
w Koszalinie
mgr inż. Andrzej Wójcik

Koszalin, dnia 21 listopada 2015r.

Szczecin, dnia 19.11.2015 r.

DR. DOROTA ŁASKA

Bardzo dziękuję za zaproszenie na XXXI Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie. Niestety obowiązki zawodowe nie pozwoliły mi na uczestniczenie w tej uroczystości. Bardzo dziękuję ustępującemu Zarządowi za lata efektywnej współpracy, za zrozumienie, dobre słowo i życzliwość. Delegatom życzę owocnych obrad i trafnych wyborów, natomiast wybranemu Zarządowi – dobrych decyzji, łamania stereotypów i siły w walce o lepsze jutro dla całego środowiska Pielęgniarek i Położnych.

Konsultant wojewódzkiej
w dziedzinie pielęgniarstwa
ginekologiczno-położniczego
dr n. med. Dorota Łaska

Delegaci Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie

Rejon I - Szpital Wojewódzki im. Mikołaja Kopernika w Koszalinie

Danuta Bralewska
Pielęgniarka Oddziału Chirurgii
Urazowej i Ortopedycznej
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Anna Chojnowska
Położna Oddziału Położniczego
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Halina Daszewska
Pielęgniarka Oddziału
Wewnętrzny B
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Agnieszka Dżuga
Położna Bloku Operacyjno-Porodowego
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Dorota Fenkanin
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Onkologii i Chemioterapii
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Izabela Kruk
Pielęgniarka Szpitalnego
Oddziału Ratunkowego
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Rejon I - Szpital Wojewódzki im. Mikołaja Kopernika w Koszalinie

Justyna Laska
Przewodnicząca ORPiP
VI Kadencji

Krystyna Morawska
Pielęgniarka Oddziałowa Oddziału
Chirurgii Dziecięcej
i Urazowo-Ortopedycznej
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Zdzisław Piekarski
Pielęgniarz Oddziału
Anestezjologii Dorosłych
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Małgorzata Pudło
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Chirurgii Naczyniowej
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Małgorzata Szmit
Pielęgniarka Stacji Dializ
Fresenius Nephrocare
w Koszalinie

Elżbieta Szyska
Pielęgniarka Epidemiologiczna
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Rejon I - Szpital Wojewódzki im. Mikołaja Kopernika w Koszalinie

Lucyna Werner-Kuchta
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Wewnętrznego B
Szpitala Wojewódzkiego
w Koszalinie

Danuta Wojewska
Pielęgniarka Stacji Dializ
Fresenius Nephrocare
w Koszalinie

Rejon II - Miasto Koszalin

Renata Ataman
Położna
Kierownik Zakładu Opieki Zdrowotnej
„FEMINA”

Bogumiła Aziewicz-Gabis
Pielęgniarka
Kierownik „Bogumiła-Aziewicz-Gabis
-usługi pielęgniarskie”

Anna Burdziej
Pielęgniarka
Kierownik Zakładu
Opiekuńczo-Pielęgnacyjnego

Rejon II - Miasto Koszalin

Małgorzata Chmielewska
Pielęgniarka
Z-ca Dyrektora Niepublicznego
Żłobka „Krasnal”

Jolanta Herbuś
Pielęgniarka
Kierownik „Medycyna szkolna
- Zdrowa szkoła”

Monika Jaruszevska
Pielęgniarka
Dyrektor Niepublicznego
Żłobka „Krasnal”

Bożena Klemens
Pielęgniarka Środowiskowa
nauczania i wychowania
„Medycyna szkolna
- Zdrowa szkoła”

Jadwiga Krężlewicz
Pielęgniarka Naczelna
Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy
i Chorób Płuc
w Koszalinie

Grażyna Margas
Pielęgniarka Naczelna
SPZOZ MSW
w Koszalinie

Rejon II - Miasto Koszalin

Ewa Niedbała-Górkiewicz
Pielęgniarka Środowiskowa
nauczania i wychowania
„Medycyna szkolna - Zdrowa szkoła”

Katarzyna Nowak
Pielęgniarka
NFZ Oddział Koszalin

Iwona Rećko
Położna
ZOZ Femina s.c.

Irena Rek
Pielęgniarka
SPZOZ MSW
w Koszalinie

Krystyna Szczerbińska
Pielęgniarka
SPZOZ MSW
w Koszalinie

Rejon IV - Miasto Kołobrzeg

Bożena Czarnecka
Położna Oddziałowa
Oddziału Położniczo-Ginekologicznego
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Anna Glińska
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Wewnętrznego
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Dorota Głodek
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Anestezjologii
i Intensywnej Terapii
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Agnieszka Janiszewska
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Neurologii
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Lucyna Kamińska
Pielęgniarka
Oddziału Kardiologii
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Jolanta Kiekisz
Pielęgniarka Oddziałowa
Szpitalnej Izby Przyjęć
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Rejon IV - Miasto Kołobrzeg

Bożena Książek
Położna
Oddziału Położniczo-Ginekologicznego
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Jacek Mieszkowski
Pielęgniarz Oddziałowy
Oddziału Psychiatrycznego
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Katarzyna Osuch
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Kardiologii
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Rejon V - Miasto Kołobrzeg
- Podmioty lecznictwa uzdrowiskowego

Ewa Wojciechowska
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Otolaryngologii
Szpitala Regionalnego w Kołobrzegu

Elżbieta Babis
Pielęgniarka
Uzdrowisko Kołobrzeg

Małgorzata Kościelna
Pielęgniarka
Uzdrowisko Kołobrzeg

Rejon V - Miasto Kołobrzeg - Podmioty lecznictwa uzdrowiskowego

Małgorzata Krawczyk
Pielęgniarka
Uzdrowisko Kołobrzeg

Monika Lewandowska
Pielęgniarka
Uzdrowisko Kołobrzeg

Irena Maciąg
Pielęgniarka Koordynująca
Uzdrowisko Kołobrzeg

Rejon VII - Szpital w Szczecinku

Beata Sienkiewicz-Jabłońska
Pielęgniarka Koordynująca
Szpital Uzdrawiskowy
„Willa Fortuna”

Wiesława Klepczarek
Pielęgniarka
Oddział Wewnętrzny
Szpital Szczecinek Spółka z o.o.

Grażyna Kuszmar
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddział Wewnętrzny
Szpital Szczecinek Spółka z o.o.

Rejon VIII - Powiat Szczecinecki

Janina Aleszczyk
Pielęgniarka
Paronka Sp. z o.o.

Agnieszka Bogumił
Pielęgniarka
Kierownik NZOZ Aga
Usługi Pielęgniarsko Opiekuńcze

Beata Jamrożek
Pielęgniarka Oddziałowa
Paronka Sp. z o.o.

Rejon IX - Świdwin

Renata Kania-Łysakowska
Pielęgniarka
Usługi Pielęgniarskie
Opieki Długoterminowej

Jolanta Zagowałko
Pielęgniarka
Właściciel Zakładu Usług
Pielęgniarsko-Opiekuńczych
„Med-Bis” i „Lukmed” Sp. z o.o.

Elżbieta Żebrowska
Pielęgniarka
Indywidualna Praktyka Pielęgniarska
w Sławoborzu

Rejon XI - Drawsko Pomorskie

Mirosława Bas
Położna
Szpitale Polskie S.A.
Drawskie Centrum Specjalistyczne
Oddział Ginekologiczno-Położniczy

Maria Kaźmierczak
Pielęgniarka Epidemiologiczna
Szpitale Polskie S.A.
Drawskie Centrum Specjalistyczne

Arleta Kukulska-Stańkowska
Pielęgniarka
Szpitale Polskie S.A.
Drawskie Centrum Specjalistyczne

Rejon XII - Złocieniec

Bogumiła Zwindowska
Pielęgniarka Oddziałowa
Oddziału Chirurgii Ogólnej
i Urazowo-Ortopedycznej
Szpitale Polskie S.A.
Drawskie Centrum Specjalistyczne

Dorota Lewandowska
Pielęgniarka
Oddziału Rehabilitacji
SP ZOZ Szpital Specjalistyczny MSW
w Złocieniu

Andrzej Szudejko
Pielęgniarka
Kierownik Działu Usprawnienia
Leczniczego SP ZOZ
Szpital Specjalistyczny MSW
w Złocieniu

Rejon XIII - Sławno

Katarzyna Jasik
Położna

Oddziału Ginekologiczno-Położniczego
Szpitala Powiatowego w Sławnie

Aneta Jasińska
Pielęgniarka

Oddziału Reumatologii
Szpitala Powiatowego w Sławnie

Agata Knap
Położna

Oddziału Ginekologiczno-Położniczego
Szpitala Powiatowego w Sławnie

Magdalena Litwin
Pielęgniarka
Oddziału Noworodkowego
Szpitala Powiatowego w Sławnie

Grażyna Nowak
Pielęgniarka
Oddziału Chirurgii
Szpitala Powiatowego w Sławnie

Renata Karpińska
Pielęgniarka
Oddziału Noworodkowego
Szpitala Powiatowego w Sławnie

Anna Olchawa
Pielęgniarka
Oddziału Chorób Wewnętrznych
Szpitala Powiatowego w Sławnie

Rejon XIV - Białogard

Krystyna Karczewska
Pielęgniarka Medycyny Szkolnej
Regionalne Centrum Medyczne
w Białogardzie

Katarzyna Mroczek
Pielęgniarka Epidemiologiczna
Regionalne Centrum Medyczne
w Białogardzie

Jolanta Stolarek
Pielęgniarka Oddziałowa
Rehabilitacji Neurologicznej
Regionalne Centrum Medyczne
w Białogardzie

Elżbieta Wegner
Pielęgniarka Medycyny Szkolnej
Regionalne Centrum Medyczne
w Białogardzie

Bożena Wojcikiewicz
Naczelna Pielęgniarka
Regionalne Centrum Medyczne
w Białogardzie

Justyna Łaska
przewodnicząca
XI kadencji
ORPwP w Koszalinie

*Szanowni Państwo
Szanowne Koleżanki i Koledzy*

17 października 2015 r. w Teatrze Muza odbyło się spotkanie przewodniczących i członków Rady, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, Sądu Pielegniarek i Położnych, Komisji Rewizyjnej, Komisji Problemowych oraz Naczelnych Pielegniarek i Kierowników NZOZ. Spotkanie to było doskonałą okazją do podsumowania działalności samorządu pielegniarek i położnych zrzeszonych w Okręgowej Izby Pielegniarek i Położnych w Koszalinie, a także do podziękowań Wszystkim tym, z którymi miałam przyjemność pracować, którzy poświęcili swój czas na budowanie właściwego wizerunku pielegniarki i położnej, wiarygodności samorządu zawodowego. Dzięki doświadczeniu wielu z nich mogliśmy kontynuować wytyczone przed laty ścieżki, a nowe zadania wynikające z potrzeb środowiska zawsze były wnikliwie analizowane i akceptowane.

Justyna Łaska

NACZELNA IZBA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych
Warszawa, dnia 12 października 2015 r.

Pan

*Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej*

W nawiązaniu do pisma Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych z dnia 21 sierpnia 2015 (znak: NIPiP-NRPIP.DM.0025.277.2015) zwracam się ponownie z prośbą o wspólne spotkanie przedstawicieli samorządu pielęgniarek i położnych z panem Ministrem, Ministrem Zdrowia, przedstawicielami Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych w celu omówienia możliwości poprawy sytuacji zawodowej pielęgniarek i położnych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej.

W kontekście zmian proponowanych w zakresie kontraktowania świadczeń zdrowotnych realizowanych przez pielęgniarki i położne, polegających na wypracowaniu rozwiązań systemowych mających na celu poprawę warunków pracy oraz podniesienie wynagrodzenia pielęgniarek i położnych, koniecznym i zasadnym wydaje się rozważenie możliwości podobnych działań w stosunku do pielęgniarek i położnych pracujących w domach pomocy społecznej.

Ze względu na wagę przedmiotowych zagadnień byłabym wdzięczna za ustalenie terminu spotkania w możliwie krótkim czasie.

Z poważaniem

Wiceprezes NRPIP - Teresa Kuziara

NACZELNA IZBA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych
Warszawa, dnia 21 sierpień 2015 r.

Pan

*Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy
i Polityki Społecznej*

W imieniu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, zwracam się z prośbą o wspólne spotkanie przedstawicieli samorządu pielęgniarek i położnych z Panem Ministrem, Ministrem Zdrowia, przedstawicielami Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych w celu omówienia możliwości poprawy sytuacji zawodowej pielęgniarek i położnych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej.

W kontekście trwających rozmów z kierownictwem Ministerstwa Zdrowia w zakresie zmian w kontraktowaniu świadczeń zdrowotnych realizowanych przez pielęgniarki i położne, wypracowania rozwiązań systemowych mających na celu poprawę warunków pracy oraz podniesienie wynagrodzenia pielęgniarek i położnych, koniecznym i zasadnym wydaje się rozważenie możliwości analogicznych działań w stosunku do pielęgniarek i położnych zatrudnionych w domach pomocy społecznej.

Ze względu na wagę powyżej wskazanych zagadnień byłabym wdzięczna za ustalenie terminu spotkania w możliwie krótkim czasie.

Z poważaniem

Prezes NRPIP

dr n. med. Grażyna Rogala-Pawelczyk

**MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

Warszawa, 29 października 2015 r.

*Pani/Pan Starosta
(Wszyscy)*

Szanowni Państwo!

Uprzejmie informuje, że w dniu 23 września 2015 r. w Warszawie zawarte zostało Porozumienie pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Radą Pielęgniarek i Położnych

a Prezesem Narodowego Funduszu Zdrowia i Ministrem Zdrowia w sprawie wzrostu wynagrodzeń dla pielęgniarek i położnych realizujących świadczenia opieki zdrowotnej finansowane ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia. Porozumienie nie obejmuje swoim zakresem pielęgniarek i położnych zatrudnionych w domach pomocy społecznej.

Pielęgniarki i położne wykonujące swój zawód w domach pomocy społecznej są pracownikami samorządowymi wynagradzanymi ze środków budżetów domów pomocy społecznej prowadzonych przez samorządy powiatowe lub na ich zlecenie. Często pracują w znacznie trudniejszych warunkach, a ich praca jest bardziej odpowiedzialna niż w niektórych podmiotach leczniczych (np. w przychodniach). Wszyscy zdajemy sobie sprawę z ogromnej roli, jaką pełnią pielęgniarki i położne w takich jednostkach. Rola ta jest tym ważniejsza, że dostęp mieszkańców domów pomocy społecznej do świadczeń opieki zdrowotnej (podstawowych i specjalistycznych), w tym także do usług pielęgniarskich oferowanych w podmiotach leczniczych, nie jest łatwy.

Coraz częściej i liczniej do Ministra Pracy i Polityki Społecznej, a także do Ministra Zdrowia, zgłaszane są postulaty i wnioski dotyczące wzrostu wynagrodzeń pielęgniarek i położnych zatrudnionych przez samorządy lokalne. Z pism i listów nadsyłanych przez różne organizacje związkowe pielęgniarek i położnych oraz przez same pielęgniarki wynika, że coraz częściej rozważana jest przez nie zmiana pracy z powodu zbyt niskich zarobków, nieadekwatnych do wysiłku wkładanego w wykonywanie tego bardzo ważnego zawodu. Gdyby faktycznie doszło do takiej sytuacji stanowiłoby to poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania ok. 800 podmiotów, a także dla zapewnienia właściwej jakości świadczonych usług, zgodnych z obowiązującymi standardami w tym zakresie.

Nic można zapominać, że pielęgniarki i położne w domach pomocy społecznej stanowią znaczącą grupę zawodową. Z danych Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej wynika, że na koniec 2014 roku liczba pielęgniarek zatrudnionych przez w/w podmioty wynosiła ponad 5.800 pracowników, a liczba mieszkańców objętych usługami opiekuńczymi i pielęgnacyjnymi świadczonymi przez pielęgniarki i położne - 76.680 osób.

Dlatego też zwracam się do Państwa z gorącą prośbą o rozważenie możliwości dokonania zmian w obszarze polityki płacowej w domach pomocy społecznej dla omawianej grupy pracowników, jednocześnie nie zapominając o pozostałych pracownikach tych jednostek.

W opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej potencjalnie będzie to możliwe, ponieważ w projekcie ustawy budżetowej na rok 2016 zaplanowano wyższe dotacje z budżetu państwa na dofinansowanie domów pomocy społecznej, co zdarzyło się po raz pierwszy od wielu lat. Przeciętny wzrost wysokości dotacji dla województwa w stosunku do roku bieżącego wyniesie ok. 3% dotacji, przy czym w niektórych województwach będzie to ok. 5%. Wyjaśniam także, że w żadnym województwie planowana dotacja nie będzie niższa niż 100% dotychczasowej, co w praktyce oznacza także wzrost dotacji na 1 mieszkańca domu pomocy społecznej skierowanego na tzw. „starych zasadach”, wynikający ze zmniejszającej się liczby tych mieszkańców. Według planu budżetu państwa na 2016 rok wydatki z budżetu państwa na domy pomocy społecznej, w budżetach wojewodów, stanowią mają ok. 30% wydatków na wszystkie zadania pomocy społecznej. Są to znaczące środki i po wnikliwej analizie struktury budżetu samorządu najprawdopodobniej możliwe będzie spełnienie oczekiwań płacowych tych grup zarodowych.

Pragnę jednocześnie podkreślić, że analogicznie jak w latach ubiegłych w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej nadal będą podejmowane działania w szczególności w zakresie uregulowań prawnych mających na celu poprawę sytuacji finansowej domów pomocy społecznej.

Z poważaniem

Elżbieta Seredyn - Podsekretarz Stanu

Serowiec

Biszkopt

(najlepiej upiec dzień wcześniej)

- 5 jaj (całe)
- 1 szk. mąki tortowej
- 1 szk. cukru
- 2 łyżki mąki ziemniaczanej
- 2 łyżki zimnej wody
- 1 łyżeczka proszku do pieczenia

Jajka (całe), cukier plus dwie łyżki zimnej wody ubijać około 30 minut, następnie dodać mąkę tortową i ziemniaczaną oraz proszek do pieczenia i to wszystko razem mieszać krótko i bardzo delikatnie drewnianą łyżką.

Następnie ciasto wylać do formy i wstawić do nagrzanego piekarnika do 180 stopni na około 30 minut, potem zmniejszyć temperaturę piekarnika do 100 stopni i piec jeszcze przez około 30 minut.

Masa

- 1 kg twarogu
- 1 szk. cukru
- 1 kostka margaryny (Kasia)
- cukier waniliowy
- ok. 1 szk. ciepłego mleka
- ok. 20 dag wiórek kokosowych

Polewa

- 1/2 kostki margaryny
- 2-4 łyżek cukru pudru
- 2 łyżki mleka
- 2 łyżki kakao

Biszkopt przekroić na 3 części, przełożyć masą serową. Na wierzch też nałożyć masę serową a następnie polewać. Na to wszystko można jeszcze posypać wiórki kokosowe.

Smacznego!

Beata Jamrozek
magister pielęgniarstwa, specjalista w dziedzinie pielęgniarstwa
epidemiologicznego
Pielęgniarka oddziałowa
Patronka Sp. z o. o., ul. Lelewela 15, 78-400 Szczecinek

Co skłoniło Panią do wybrania zawodu pielęgniarstwa?

Mój wybór był przypadkowy. Zostałam namówiona przez swoją koleżankę Ewelinę Owczarek, która marzyła o zawodzie pielęgniarstwa, do złożenia egzaminów w liceum medycznym w Szczecinku. Ja się dostałam, a koleżanka niestety nie. Jednocześnie zdawałam do szkoły chemicznej w Szczecinie, do której też się zakwalifikowałam. W podjęciu decyzji związania się ze służbą zdrowia pomogła mi moja babcia Zina, która stwierdziła, że jest to szlachetny zawód, a jednocześnie zdobyte przeze mnie kwalifikacje zapewnią jej profesjonalną opiekę na stare lata.

Co Pani najmilej wspomina z pracy pielęgniarstwa?

Moim najprzyjemniejszym wspomnieniem jest pierwsza praca w Szpitalu w Drawsku Pomorskim, zaraz po ukończeniu szkoły medycznej. Profesjonalnego postępowania wobec chorego nauczyła mnie pielęgniarka oddziałowa Danuta Strzyżewska, której serdecznie dziękuję.

Lata 1987-1999 pamiętam jako czas oparty na solidarności koleżeńskiej, przyjaźni, wzajemnego zaufania, dumy z bycia pielęgniarką i dobrej współpracy pomiędzy oddziałami i władzami szpitala. Braki w wyposażeniu staraliśmy się nadrabiać profesjonalnym podejściem do pacjenta i wiedzą zdobytą w różnorodnych formach kształcenia.

Jakiego pacjenta zapamiętała Pani najbardziej ze swojej pracy zawodowej?

W pamięci utkwił mi pacjent, którego imię i nazwisko do dziś pamiętam: młody, chory z rakiem płuc w terminalnym okresie choroby. Podczas mojego dyżuru jego stan zdrowia stopniowo się pogarszał. Nagle wystąpił u niego krwotok z płuc. Jego przerażone oczy i krzyk: „Siostró nie chcę umierać” będę pamiętała do końca życia.

Z kim się Pani najlepiej współpracowało?

Traktuję zawód pielęgniarstwa jako misję niesienia pomocy. Jestem osobą otwartą i komunikatywną. Współpraca z personelem jest środkiem do celu, którym zawsze powinno być dobro pacjenta. Stanowisko pielęgniarki oddziałowej to „bufor” pomiędzy pielęgniarkami, lekarzami, a zwierzchnikami. Dodatkowo do systemu należy dodać współpracę z rodzinami pacjentów oraz innymi instytucjami zainteresowanymi świadczeniem usług medycznych. Staram się ze wszystkimi współpracować na najwyższym poziomie.

Jaki dzień utkwił Pani w pamięci?

Z życia osobistego, za najpiękniejszy uważam dzień narodzin mojej córki Pauliny.

Z pracy zawodowej najbardziej utkwiła mi propozycja mgr Heleny Krysztopanis dotycząca zorganizowania, a następnie koordynowania pracą personelu Zakładu Opiekuńczo-Pielęgnacyjnego. Było to w grudniu 1999 roku, w burzliwym okresie restrukturyzacji służby zdrowia w całym kraju.

Jakie ma Pani hobby?

Lubię oglądać dobre filmy oraz czytać interesujące książki. Uprawiam nordic walking. Przekazywanie wiedzy i zdobytych umiejętności pielęgniarstwu słuchaczom kierunku opiekun medyczny jest jednocześnie dla mnie dodatkowym zawodem i pasją.

Czy Pani zdaniem pielęgniarki powinny pracować do 67 roku życia?

Nie wyobrażam sobie pracującej 67 letniej pielęgniarki w stacjonarnym zakładzie opieki długoterminowej, przy pacjencie przewlekłym i obłożnie chorym. Czynności wymagające dużej sprawności fizycznej i wytrzymałości organizmu stanowią poważną barierę dla osób w grupie wiekowej powyżej 60 lat. Dodatkowo stres, odpowiedzialność i system zmianowy pracy wpływają negatywnie na stan zdrowia.

Udzielanie i rozliczanie urlopu wypoczynkowego

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 154² §1 Kodeksu pracy **urlopu udziela się w dni, które są dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, w wymiarze godzinowym, odpowiadającym dobowemu wymiarowi czasu pracy pracownika w danym dniu.**

Tak więc urlopu udziela się w dniach, ale rozlicza w godzinach, z konta urlopowego odpisuje się zawsze tyle godzin, ile pracownik miałby przepracować w danym dniu, gdyby nie korzystał z urlopu. Wynika to wprost z w/w ogólnej zasady stosowanej przy rozliczaniu wypoczynku pracownika, zgodnie z którą urlopu wypoczynkowego, **w tym także urlopu na żądanie**, udziela się w wymiarze godzinowym odpowiadającym liczbie godzin pracy pracownika w danym dniu, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,

Zasadą jest, że przy udzielaniu urlopu jeden jego dzień odpowiada 8 godzinom pracy (art.154² § 2 K.p.). Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie również do pracowników, których dobową normą czasu pracy, wynikająca z odrębnych przepisów, jest niższa niż 8 godzin - w przypadku pracowników podmiotów leczniczych - 7 godzin i 35 minut (art. 154² § 3 K.p w zw. z art. 93 ust. 1 Ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej – j.t. Dz. U.2015.618).

Godzinowy wymiar urlopu oblicza się wówczas przy użyciu tej niższej normy.

Wskazana regulacja pozwala na każdorazowe przeliczenie puli urlopowej na godziny i pomniejszenie jej o liczbę godzin wykorzystanego urlopu.

Przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy roczna

pula godzinowa urlopu pracownika, którego norma dobową czasu pracy wynosi 7 godzin i 35 minut to:

-151 godzin i 40 minut (20 dni x 7godz. 35min.) przy stażu pracy niższym niż 10 lat,

-197 godzin i 10 minut (26 dni x 7 godz.35min.) przy stażu wynoszącym co najmniej 10 lat.

Jeszcze raz podkreślamy, że w zależności od systemu czasu pracy dzień urlopu może mieć różną liczbę godzin. Dla pracownika zatrudnionego w podstawowym czasie pracy, wykonującego pracę codziennie przez 5 dni w tygodniu będzie to 7godzin i 35 minut, a dla pracownika zatrudnionego w równoważnym systemie czasu pracy np. już 10, ale i 12 godzin.

Pracownik zatrudniony w równoważnym systemie czasu pracy jeżeli chce skorzystać z urlopu w dniu, w którym powinien zgodnie z harmonogramem pracować 12 godzin, to z jego puli urlopowej należy odjąć **12 godzin**, a nie 7 godzin i 35 minut. Gdyby zaś w tym dniu jego czas pracy wynosił np. 5godzin to również czas urlopu wynosiłby 5 godzin, a nie 7godz. i 35minut.

Ponieważ sposób godzinowego rozliczania urlopu może spowodować, że część urlopu pozostała do wykorzystania jest niższa niż pełny dobowy wymiar czasu pracy pracownika. W takim przypadku urlopu udziela się wyjątkowo w wymiarze godzinowym, a nie na cały dzień. Wyjątek ten przewidziany został przepisem 154² § 4.K.p.

Koszalin, 2 grudnia 2015 r.

Irena Renda
Radca Prawny OIPIP w Koszalinie

Lina z mojej bajki

*to rozłazione płatki śniegu
i mróz delikatny
by zatrzymać chwilę*

*to świat czysty bielą
szyby srebrem powleczone
błękot słońca rozsypany*

*to las bukowy
w puszystej pościeli
zalepiony w ciszy*

*to tafle jeziora
niczym lustro dobrej wróżki
spełniające życzenia*

*to spacer nad morzem
rzeskość brzyzy morskiej
cuda natury ręką czasu stworzone*

*to balwan na podwórku
uśmiech dziecka
ptak nakarmiony*

Krzyszyna Wajda

HARMONOGRAM REALIZACJI KSZTAŁCENIA PODYPLOMOWEGO W I PÓŁROCZU 2016 ROKU

KURSY KWALIFIKACYJNE dla pielęgniarek			
Lp	Dziedzina kursu	Przewidywany termin rozpoczęcia kursu	Obowiązujące kwalifikacje
1	Pielęgniarstwo anestezyjologiczne i intensywnej opieka dla pielęgniarek (445 godz.)	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	Kurs specjalistyczny RKO Kurs specjalistyczny EKG
2	Pielęgniarstwo opieki długoterminowej dla pielęgniarek (360 godz.)	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	-
3	Pielęgniarstwo rodzinne dla pielęgniarek (325 godz.)	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	-
KURSY SPECJALISTYCZNE dla pielęgniarek			
Lp	Zakres kursu	Przewidywany termin rozpoczęcia kursu	
1	Szczepienia ochronne dla pielęgniarek (80 godz.)	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	
KURSY SPECJALISTYCZNE dla położnych			
1	Monitorowanie dobrostanu płodu w czasie ciąży i podczas porodu dla położnych (90 godz.)	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	
2	Szczepienia ochronne dla położnych (52 godz.)		
KURSY SPECJALISTYCZNE dla pielęgniarek i położnych			
1	Ordynowanie leków i wypisywanie recept dla pielęgniarek i położnych (część I - 65 godz.) Część I dotycząca ordynowania leków i wypisywania recept przeznaczona jest zgodnie z art. 15 a ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o <i>zawodach pielęgniarki i położnej</i> (Dz. U. z 2014 r. poz. 1435, z późn. zm.) dla pielęgniarek i położnych posiadających dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, lub pielęgniarek i położnych posiadających tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa.	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	
2	Ordynowanie leków i wypisywanie recept dla pielęgniarek i położnych* (część II – 44 godz.) Część II dotycząca wypisywania recept w ramach kontynuacji leczenia przeznaczona jest zgodnie z art. 15 a ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o <i>zawodach pielęgniarki i położnej</i> (Dz. U. z 2014 r. poz. 1435, z późn. zm.) dla pielęgniarek i położnych posiadających dyplom ukończenia studiów, co najmniej pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, lub pielęgniarek i położnych posiadających tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa.		
3	Resuscytacja krążeniowo-oddechowa dla pielęgniarek i położnych (90 godz.)		
4	Resuscytacja oddechowo-krążeniowa noworodka dla pielęgniarek i położnych (57 godz.)		
5	Terapia bólu ostrego u dorosłych dla pielęgniarek i położnych (98 godz.)		
6	Terapia bólu przewlekłego u dorosłych dla pielęgniarek i położnych (84 godz.)		
7	Wykonanie i interpretacja zapisu elektrokardiograficznego dla pielęgniarek i położnych (108godz.)		
KURSY DOKSZTAŁCAJĄCE dla pielęgniarek i położnych			
Lp	Zakres kursu	Przewidywany termin rozpoczęcia kursu	
1	Pielęgniarstwo diabetologiczne dla pielęgniarek i położnych (14 godz.)	09 – 10 stycznia 2016 r.	
2	Profilaktyka zakażeń szpitalnych dla pielęgniarek i położnych (15 godz.)	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	
3	Opieka pielęgniarska w trakcie radioterapii dla pielęgniarek i położnych (14 godz.)		
4	Dezynfekcja i sterylizacja dla pielęgniarek i położnych (15 godz.)		
KURSY PODSTAWOWE I UZUPEŁNIAJĄCE dla pielęgniarek i położnych			
Lp	Zakres szkolenia	Przewidywany termin rozpoczęcia kursu	
1	Przetaczanie krwi i jej składników dla pielęgniarek i położnych (13 godz. - kurs podstawowy)	rozpoczęcie kursu uzależnione jest od liczby zgłoszeń	
2	Przetaczanie krwi i jej składników dla pielęgniarek i położnych (9 godz. – kurs uzupełniający) Szkolenie w zakresie uzupełniającym przeprowadza się nie rzadziej niż raz na 4 lata od czasu odbycia szkolenia podstawowego/ uzupełniającego!	styczeń luty kwiecień maj czerwiec	

Osoby zainteresowane szkoleniem prosimy o nadsyłanie **kart zgłoszeń** wraz z wymaganymi załącznikami na adres: Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie ul. Zwycięstwa 190 bądź przesyłanie drogą elektroniczną na adres e-mail: szkolenia@oipip-koszalin.org zgłoszenia przyjmujemy również osobiście w siedzibie OIPIP w Koszalinie w pokoju nr 317. Szczegółowych informacji udzielamy pod numerem telefonu: (94) 3411102.

Programy kursów dla pielęgniarek i położnych dostępne są na stronie Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych w Warszawie: www.ckppip.edu.pl

V Kongres Polskiego Towarzystwa Leczenia Ran „Przez naukę i praktykę do leczenia ran”

Karpacz 3-5.09.2015 r.

Kongresowi towarzyszyło motto zawarte w tytule „Przez naukę i praktykę do leczenia ran”, które miało na celu podkreślenie potrzeby ciągłych poszukiwań nowych technologii i metod leczenia ran oraz konieczności prowadzenia nieprzerwanej interdyscyplinarnej edukacji wszystkich specjalistów zajmujących się szeroko pojętą problematyką leczenia ran. Wysoki poziom merytoryczny V Kongresu Polskiego Towarzystwa Leczenia ran oraz prezentacja najnowszych osiągnięć naukowo-badawczych w zakresie kompleksowej opieki nad chorym z raną przewlekłą zainicjowały liczne dyskusje merytoryczne i wymianę doświadczeń zarówno podczas sesji jak i w kularach podczas przerw. Bliskość malowniczych Karkonoszy wraz z przepięknym widokiem na Śnieżkę z okien i tarasów hotelu Gołębiowski była wspianiałym tłem spotkań naukowych i towarzyskich w gronie wielu znajomych i przyjaciół.

Organizator Kongresu:

- Katedra i Klinika Medycyny Paliatywnej Hospicjum Stacjonarne Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu,
- Katedra i Zakład Anatomii Opisowej i Topograficznej Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach
- Katedra i Klinika Chirurgii Naczyniowej i Angiologii Szpitala Uniwersyteckiego nr1 im. dr A. Jurasza w Bydgoszczy

Przewodniczącym Komitetu Naukowego był znany nam z wszystkich kongresów i konferencji, prof. dr hab. n. med. Arkadiusz Jawień. Pan profesor był również wieloletnim przewodniczącym PTLR, to wielka i szanowana postać w środowisku medycznym, wielki autorytet zarówno dla nas jak i dla pacjentów.

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był dr hab. n. med. Maciej Sopata który jest nam dobrze znany jako autor wielu publikacji zajmujących się problematyką odleżyn i postępowania z raną przewlekłą. Pan dr jest również obecnym prezesem PTLR.

Dużym zainteresowaniem, jak zawsze cieszyły się sesje nt. Organizacji opieki nad chorym z zespołem stopy cukrzycowej, podczas których przedstawiono wytyczne PTLR.

Podłożem etiopatogenetycznym zespołu stopy cukrzycowej są zmiany w łożysku małych naczyń wiodące do neuropatii, a także w łożysku dużych naczyń- będące podstawą zmian miażdżycowych tętnic kończyn dolnych. Każdy diabetolog powinien prowadzić okresową kontrolę nasilenia czynników etiologicznych zespołu stopy cukrzycowej. Rolą diabetologa jest monitorowanie przebiegu zarówno czynników etiologicznych jak i bezpośrednich czynników sprawczych zespołu stopy cukrzycowej, by móc reagować na jak najwcześniejszym etapie ich pojawienia się. Jednakże leczenie zespołu stopy cukrzycowej nie może być prowadzone tylko przez jednego specjalistę, diabetolog sprawuje funkcję koordynującą nad całym zespołem wielodyscyplinarnym. W skład takiego zespołu powinni wchodzić: chirurg naczyniowy, chirurg ogólny, ortopeda, neurolog, kardiolog, nefrolog, mikrobiolog, radiolog, okulista, psycholog, pielęgniarka diabetologiczna i pediatriczna, dietetyk, rehabilitant, technik ortopedyczny, szewc. Tylko taki

zespół może za sprawą optymalnego współdziałania wpłynąć na zmniejszenie liczby amputacji- apelowały podczas sesji pani dr Beata Mrozikiewicz- Rakowska i pani dr Anna Korzon –Burakowska, które miałam okazję poznać podczas szkolenia w Ośrodkach Klinicznych w Gdańsku i w Warszawie.

Wiele uwagi i sesji plenarnych poświęconych było leczeniu w owrzodzeniach goleni. Jest to niewątpliwie jeden z najpoważniejszych problemów terapeutyczno-ekonomicznych w medycynie. Ponad 80% przypadków stanowią owrzodzenia powstałe na tle niewydolności żyłnej. Pozostałe to owrzodzenia w przebiegu zaawansowanej miażdżycy tętnic oraz o innej etiologii. U większości pacjentów choroba trwa ponad 10 lat i ma wielokrotne nawroty. Liczba zachorowań rośnie w miarę wzrostu średniej populacji. Niezmiernie ważnym elementem leczenia zachowawczego jest farmakoterapia, która hamuje wewnątrz naczyniowy odczyn zapalny i działa protekcyjnie na śródbłonek, a zastosowana wraz z innymi metodami leczenia odgrywa istotną rolę w korekcji wielu zaburzeń mikrokrążenia. Leki zapewniają kapilarom elastyczność i przywracają prawidłową przepuszczalność, ponadto zwiększają wytrzymałość naczyń oraz nasilają perystaltykę naczyń chłonnych, zwiększając drenaż limfatyczny. Wiele następnych sesji plenarnych dotyczyło problemu trudnogojących się ran oraz prezentacji opartych na doświadczeniach własnych. Jedną z przyczyn niegojenia się rany może być biofilm. Ważna jest prawidłowa diagnostyka rany i dobór odpowiedniego opatrunku skutecznie zwalczającego biofilm. Klinika Alergii i Immunologii Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie przedstawiła swoje osiągnięcia w tym zakresie, z zastosowaniem opatrunku hydrofiber o działaniu antybakteryjnym. Rany pielęgnowano z wykorzystaniem opatrunków AquacelAg+Extra. Dzięki unikalnemu połączeniu w opatrunku dwóch technologii (technologii Ag+ oraz Hydrofiber)uzyskano widoczny postęp w oczyszczaniu rany i redukcję ilości wysięku z rany. Skuteczna walka z biofilmem gwarantuje tworzenie się ziarniny i w efekcie gojenie rany.

Jak zawsze dużo uwagi poświęcono odleżynom. Zmiany te są określane jako zdarzenia niepożądane natury medycznej. Wywołują one negatywne skutki, mające bezpośredni wpływ na proces hospitalizacji danego pacjenta. Oddział Anestezjologii i intensywnej Terapii Szpitala Miejskiego im. F. Raszei w Poznaniu przedstawił zastosowanie systemu typu Flexi-Seal jako alternatywnej ochrony okolicy sakralnej. Wykorzystanie zamkniętego systemu typu Flexi-Seal nie dopuściło do powstania odleżyn, a jednocześnie ułatwiło opiekę pielęgnacyjną i nie zaburzyło procesu leczniczego.

Nie sposób wymienić tu wszystkich prezentacji tematyki poruszanej podczas Kongresu, wszystkie one dotyczyły postępowania z raną w oparciu o najnowsze osiągnięcia w medycynie, o wytyczne PTLR oraz Europejskiego Towarzystwa Leczenia Ran. Najważniejsza jest jednak kompleksowa ocena rany. Pomaga ona specjalistom we wczesnym podjęciu działań diagnostycznych, wstępnej klasyfikacji rany oraz doborze opatrunku specjalistycznego. Rany przewlekłe definiowane są jako rany, w których nie doszło do odbudowy anatomicznej i odzyskania funkcjonalnej integralności skóry w procesie uporządkowanego i terminowego zamknięcia rany w ciągu trzech miesięcy. Wiadomo że każda rana może stać się przewlekłą, a jej charakter i cechy miejscowe będą zależały między innymi od podłoża etiologicznego. Do najczęstszych rodzajów ran przewlekłych należą owrzodzenia odleżynowe, żyłne, tętnicze i cukrzycowe. Właściwa ocena miejscowa rany oraz jej powtarzalność mogą mieć znaczący wpływ na właściwe jej zaopatrzenie oraz efekty leczenia. Ponadto ocena rany wielu terapeutów u tego samego pacjenta może być nieco odmienna. Ocenie podlega lokalizacja rany, która może pomóc w ustaleniu wstępnej diagnozy i ukierunkuje

na odpowiednie badania diagnostyczne. Kolejnym elementem jest ocena skóry (rumień, obrzęk, wybroczyny). Dużo trudności sprawia też ocena objętości i głębokości rany. Ustalenie rozmiaru rany można wykonać na kilka sposobów, obliczając jej powierzchnię ustalając długość i szerokość, lub za pomocą cyfrowej planimetrii. W ocenie łożyska rany duże znaczenie ma określenie wysięku i tkanki dominującej, ułatwiającej dobór właściwego opatrunku. Dzięki nieustannemu pogłębianiu wiedzy dotyczącej gojenia ran oraz najnowszym osiągnięciom w diagnostyce i leczeniu, możliwa jest dokładna ocena rany, szybsze rozpoznanie problemu oraz zapewnienie optymalnych warunków do gojenia ran.

Na zakończenie chciałabym serdecznie podziękować ustępującej już Okręgowej Radzie Pielęgniarek i Położnych oraz Komisji Kształcenia za możliwość uczestniczenia w konferencjach i tegorocznym Kongresie Naukowym. Wielkie podziękowania składamy też pani Przewodniczącej Justynie Laska za przychylność i wsparcie w czasie całej kadencji. Dziękujemy również Dyrekcji Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie oraz Dyrekcji Szpitala MSW w Koszalinie za umożliwienie nam wyjazdu. Zdobytą i pogłębioną wiedzę przekazujemy na szkoleniach i wykorzystujemy w swojej codziennej pracy.

Danuta Bralewska
Specjalista pielęgniarstwa chirurgicznego

Krystyna Szczerbińska
Specjalista pielęgniarstwa rodzinnego

Miło nam zaprosić Państwa na **XX Jubileuszową Konferencję Naukowo – Szkoleniową Opieki Paliatywnej i Zespołów Hospicyjnych**. Konferencja odbędzie się w Częstochowie w dniach **21-23 stycznia 2016 roku**.

Życie – najcenniejszy prezent, jakim został obdarzony człowiek. Życie to wartość, której bronimy do ostatniego szeptu, do ostatniego tchu, do ostatniego zamknięcia powiek. W codziennym biegu nie zawsze mamy jednak czas zatrzymać się, by poczuć nieopisane szczęście istnienia. W obliczu choroby uczymy się żyć na nowo, zupełnie inaczej niż dotychczas. Musimy się w końcu zatrzymać, pozwalając sobie na radość i spokojny oddech. To trudne, lecz wtedy życie człowieka zamienia się w prawdziwą sztukę. Temat naszej dwudziestej konferencji to: „**Hospicjum sztuką życia – sztuką jest pomagać**”. Życie, które dostaliśmy jest plastyczne, możemy kształtować je i rozwijać. Odpowiednio pomagając innym sprawimy, że staje się bogatsze, a świat wokół nas lepszy.

Zapraszamy Państwa po raz kolejny do wspólnego spotkania naukowo – szkoleniowego. Szczegółowe informacje publikowane będą na stronie internetowej: www.hospicjum-konferencja.pl

*Do zobaczenia w Częstochowie,
prof. dr hab. n. med. Krystyna de Walden-Galuszko,
Kierownik Komitetu naukowego
mgr Izabela Kaptacz
Kierownik Komitetu organizacyjnego*

ZAGADKA z nagrodami

Nazwę przedmiotu, która będzie rozwiązaniem zagadki można przesyłać za pośrednictwem Poczty Polskiej lub na adres e-mail OIPIP.

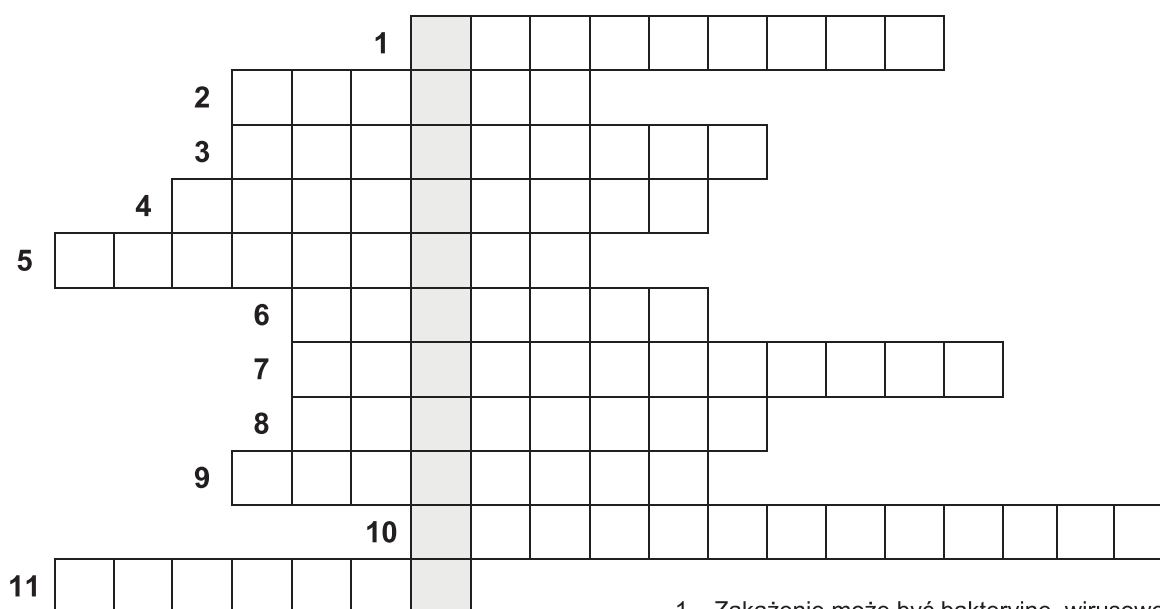
Termin nadsyłania rozwiązań: 15.02.2016 r.

Za prawidłowe rozwiązanie rebusu przewidziano trzy nagrody rzeczowe. Imiona i nazwiska zwycięzców, wyłonionych w drodze losowania opublikujemy w kolejnym numerze biuletynu.

Nagrodę za rozwiązanie zagadki, której hasło brzmiało: „Manometr” otrzymują: Pani Ewa Kłodowska ze Świeszyna, Pani Janina Aleszczyk ze Szczecinka oraz Pani Halina Król z Koszalina.

KRZYŻÓWKA nr 16

Nagrodę za rozwiązanie krzyżówki nr 15, której hasło brzmiało: „UROLOGIA” wygrała Pani Ewa Kwiatkowska z Połczyna Zdroju.

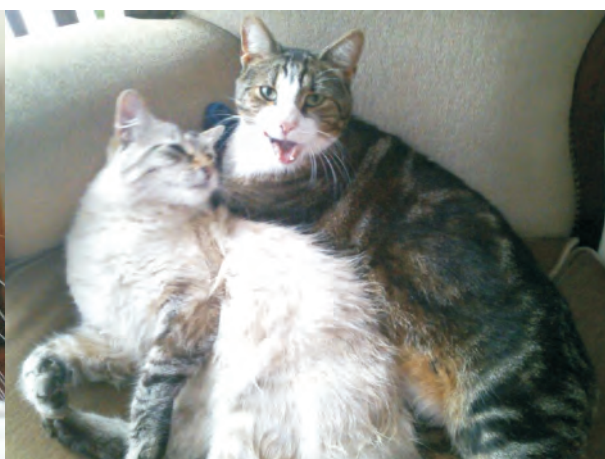
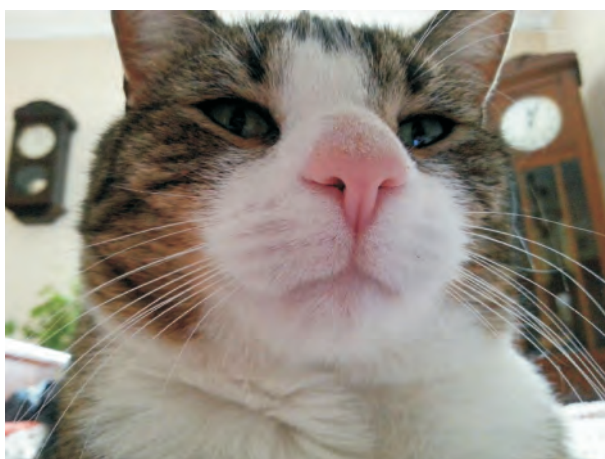
Nagrodę można odebrać osobiście w siedzibie OIPIP.

Hasło, które będzie rozwiązaniem krzyżówki można przesyłać za pośrednictwem Poczty Polskiej lub na adres e-mail OIPIP. Termin nadsyłania rozwiązań: **15.02.2016 r.**

Za prawidłowe rozwiązanie krzyżówki przewidziano jedną nagrodę rzeczową. Imię i nazwisko zwycięzcy, wyłonionego w drodze losowania opublikujemy w kolejnym numerze biuletynu.

1. Zakażenie może być bakteryjne, wirusowe lub ...
2. Kiedyś robiły je pielęgniarki z waty
3. Mierzy wartość dwutlenku węgla podczas oddychania
4. Służy do miejscowego podgrzewania tkanek pod wpływem silnego pola elektrycznego
5. Fonendoskop
6. Kiedyś pielęgniarka
7. Metoda badania dolnego odcinka przewodu pokarmowego
8. Forma np. leku antykoncepcyjnego dla kobiet
9. Urządzenie do przepłukiwania jam ciała
10. Nietrzymanie moczu
11. Przyjmuje poród

Florian i Borys

Sella Ronda

narciarska karuzela we Włoszech

To trasa narciarska w Dolomitach, a właściwie dwie trasy, okrążające masyw górski Sella. Jedna trasa - pomarańczowa - prowadzi dookoła góry zgodnie z ruchem wskazówek zegara, druga - zielona - przeciwnie do ruchu wskazówek zegara. Kolory tras zupełnie nie mają przełożenia na ich trudność - każdy z wariantów, i zielony, i pomarańczowy, składa się z tras narciarskich czerwonych i niebieskich, sporą część drogi pokonuje się także wyciągami. Sella Ronda powstała dzięki połączeniu tras i wyciągów należących do czterech dolin: Val Gardena, Alta Badii, Val di Fassa i Arabby/Marmolady - rozpocząć jazdę możemy z każdej z wymienionych dolin. Trasa wiedzie przez cztery przełęcze: Passo Pordoi, Passo Campolongo, Passo Gardena i Passo Sella. Okrążyć masyw Sella możemy również samochodem (pod warunkiem, że wszystkie drogi przez przełęcze będą otwarte), lub - w lecie - rowerem, szlaki rowerowe są poprowadzone analogicznie do narciarskich. Łącznie trasy Sella Ronda mają długość ok. 40 km. Okrążanie Sella Ronda to propozycja dla narciarzy co najmniej średniozaawansowanych o niezłej kondycji. Co prawda część trasy stanowią szlaki niebieskie, ale większość to trasy czerwone, i dla słabych narciarzy pokonanie Sella Ronda może po prostu być zbyt długie i męczące, by sprawiło przyjemność. Mamy w końcu do pokonania ponad 20 km na nartach. Zaawansowanym narciarzom przejazd zajmie co najmniej 2 godziny, ze względu na to, że dużo czasu traci się na przejazd wyciągami, czego nie da się uniknąć chcąc zrobić pełne kółko. Zazwyczaj na objechanie całej karuzeli przeznaczają się cały dzień, żeby bez pośpiechu nacieszyć się pięknymi widokami i spokojnie zjeść obiad w jednym z licznych schronisk. Wyciągi na Sella Rondzie kursują nieco dłużej, niż w innych częściach Dolomiti Superski, kolejki kursujące od i do punktów startowych kursują w godzinach 08:00 - 17:30, ale wyciągi "wewnątrz" Sella Ronda kursują krócej, często do 16-16:30. Trzeba bardzo pilnować godzin kursowania wyciągów, ponieważ po zamknięciu wyciągów możemy mieć spore problemy z dotarciem transportem publicznym do miejsca startu, czy potem do hotelu. A taksówki w rejonach górskich Włoch nie należą do tanich. Planując objechanie Sella Ronda warto też sprawdzić prognozę pogody dla poszczególnych dolin, tak, aby zachmurzenie, śnieżycę czy silny wiatr na wysoko położonych przełęczach nie pozbawiły nas możliwości podziwiania widoków.

Cały dzień jazdy na okrążenie Sella Ronda

Okrążanie masywu Sella to tylko jedna z możliwości wykorzystania połączonych wyciągów. Nawet początkujący narciarze mogą przejechać do sąsiedniej doliny i tam spędzić większość dnia na wyciągach i trasach, które sprawiają nam największą radość. Dużo tras

niebieskich znajdziemy zwłaszcza w Alta Badii, na Belvedere w rejonie Val di Fassa i w okolicach Val Gardena.

Z kolei dla bardziej zaawansowanych wyzwaniem będzie zjazd z najwyższego szczytu Dolomitów - Marmolady. To całodniowa wyprawa, ponieważ oprócz samego zjazdu ze szczytu 12-kilometrową widokową trasą trzeba jeszcze dostać się wyciągami do Malga Ciapelli, co oznacza konieczność pokonania nawet połowy trasy całej Sella Ronda. I oczywiście z powrotem, przed zamknięciem wyciągów. Widoki jednak ze szczytu pokrytej lodowcem Marmolady wynagradzają trudy długiego przejazdu.

Niezależnie od narciarskich umiejętności i kondycji możemy wybrać się (nawet samochodem) na przełęcz Passo Pordoi, skąd startuje kolejka linowa na szczyt Passo Pordoi (2950 m n.p.m.). To jedna z części masywu Sella, charakteryzującego się pionowymi ścianami i płaskim wierzchołkiem. Piękne widoki zobaczymy już z dolnej stacji kolejki, ale po dotarciu na górę przy ładnej pogodzie rozciągają się naprawdę niezwykle panoramy, na potężną Marmoladę, pionowe iglice Sasso Lunog, Cantinaccio, aż do wzniesień po austriackiej stronie granicy. Naprawdę warto się tu wybrać. Zjechać na dół również musimy kolejką linową, z góry nie prowadzą trasy narciarskie.

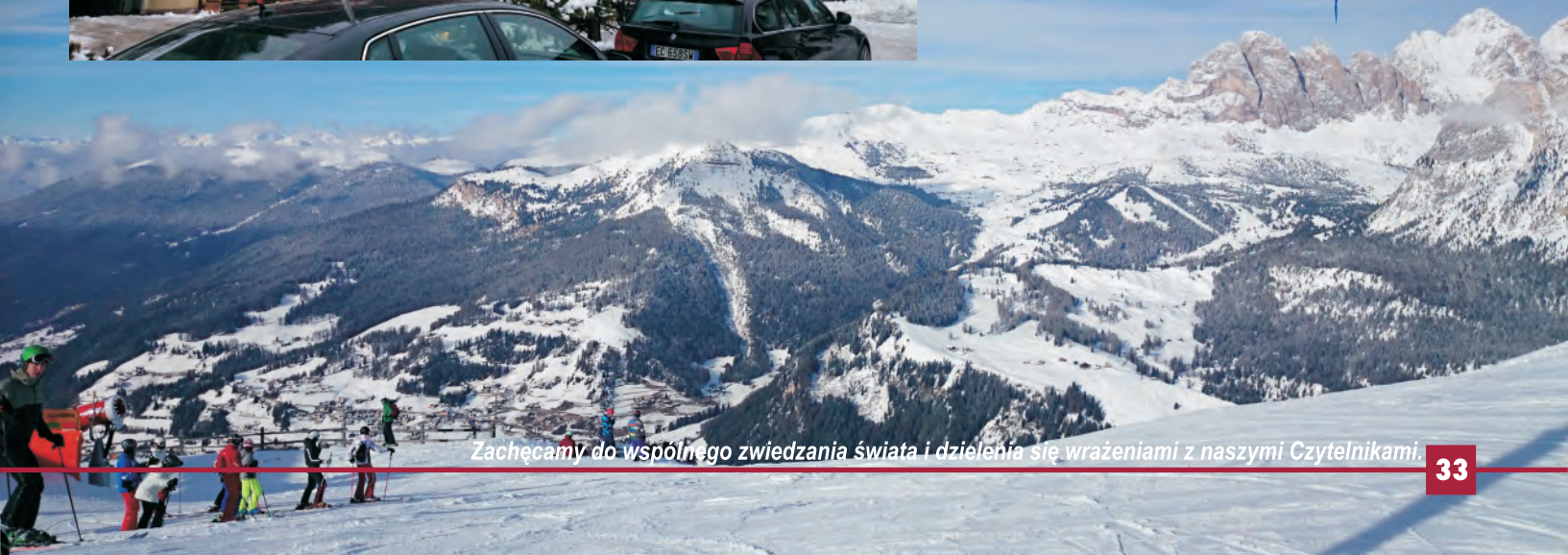
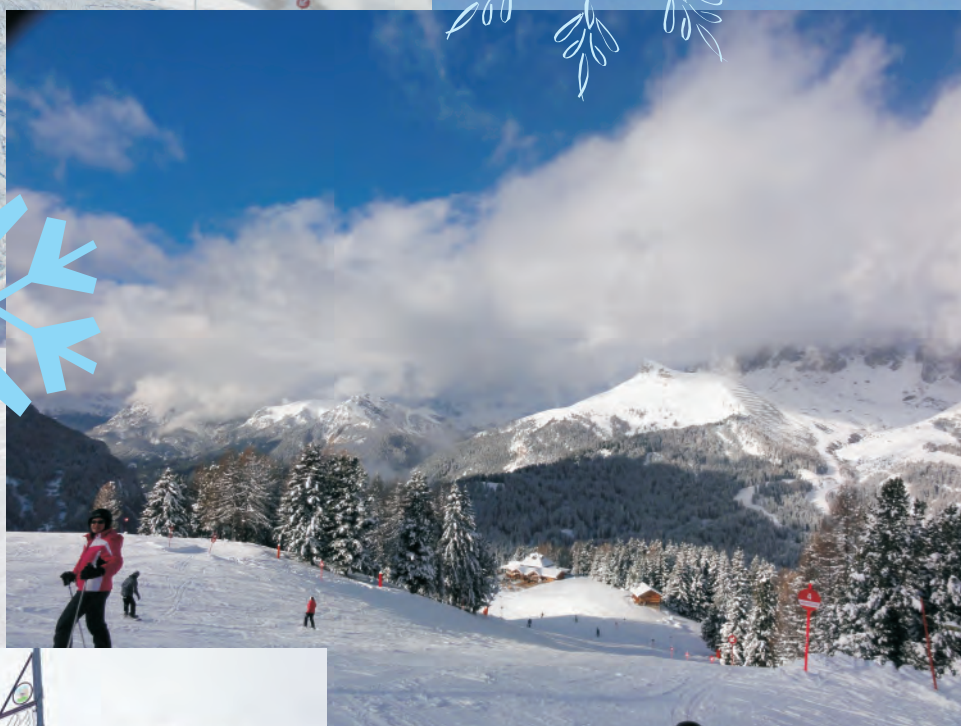
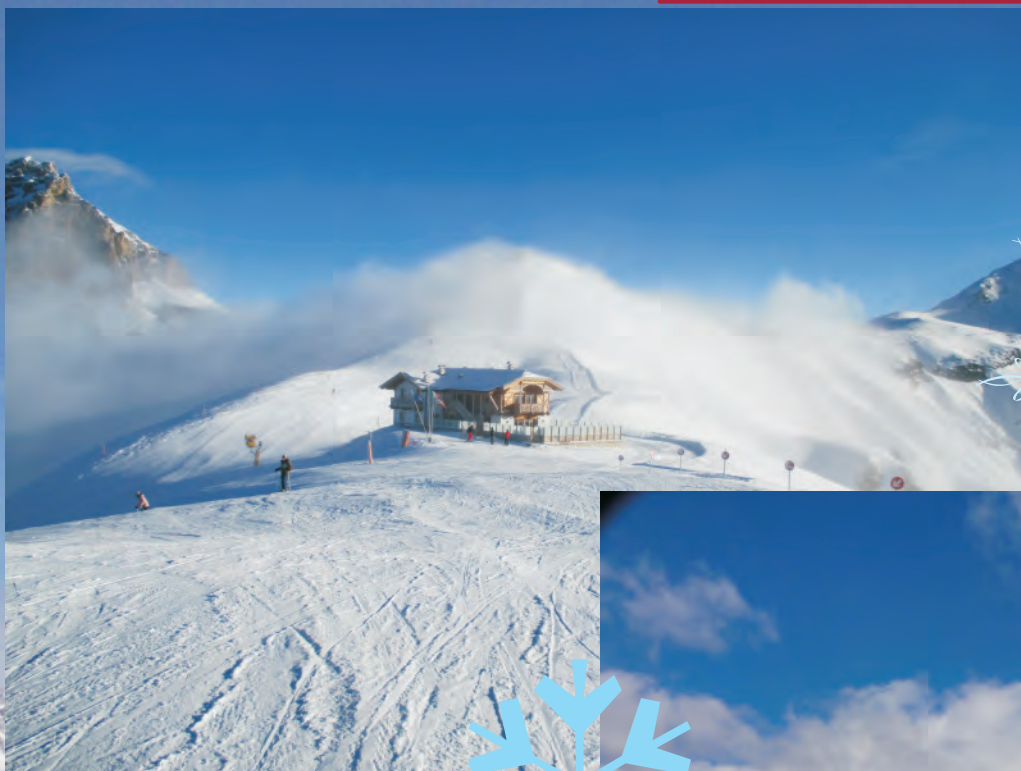
Val di Fassa to różnobarwne konsorcjum narciarskie leżące pomiędzy Gruppo Sella i Sassolungo. Między miejscowościami Canazei, Pozza di Fassa i Moena rozciągają się urozmaicone trasy narciarskie, najbardziej znane z nich to Marmolada, Sella Ronda i Ciampac. Charakterystyczną cechą Val di Fassa są zapierające dech w piersiach, niepowtarzalne widoki gołych, ogromnych ścian skalnych masywu Gruppo di Sella i Sassolungo, które w promieniach zachodzącego słońca mają fantastyczny czerwony kolor, dzięki budulcowi którym jest dolomit.

Val di Fassa – sercem tej doliny jest miejscowość o nazwie Canazei. Używając metafory, można by rzec, że czekają tu na Was "góry możliwości". Dolina jest połączona ze słynną Sella Ronda, w skład której wchodzi jeszcze trzy inne doliny: Val Gardena, Alta Badia, Arabba. Tworzą one objazd niepowtarzalnie pięknego masywu gór o nazwie Gruppo di Sella.

Jednak na miłośników białego szaleństwa w dolinie Fassa czekają różnorodne trasy: od zjazdów dzikich, lecz udostępnionych dla super narciarzy, do pięknych i płaskich stoków dla początkujących na hali o nazwie Belvedere.

Są tu niepowtarzalne warunki dla ambitnych narciarzy, jak również dla rodzin ze swoimi pociechami, które dopiero zaczynają swoją przygodę z nartami.

A naprawdę mocno spragnionym jazdy możemy polecić skorzystanie z pięknie przygotowanego i oświetlonego stoku w miejscowości Pozza di Fassa. Tak więc nie pozostaje nic więcej, jak tylko jeździć, jeździć i jeszcze raz jeździć...

KRYSTYNA KURPIEL

1944-2015

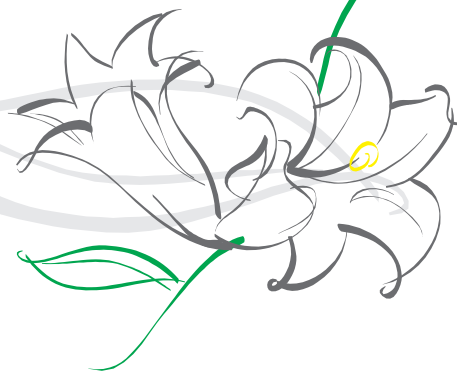
Wieloletnia Pielęgniarka

*Oddziałowa Bloku Operacyjnego Chirurgii Dziecięcej
Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie w latach 1963-1999*

Dla wielu NAUCZYCIEL, Dla wielu SZEFOWA, Dla wielu PRZYJACIEL
Dla wszystkich DOBRY CZŁOWIEK.

*„Pozostaniesz w naszych sercach i wspomnieniach,
do widzenia, do widzenia, do widzenia...
My jesteśmy tu na ziemi - naprzeciwno,
zamów dla nas tam na górze małe piwko... do widzenia”*

*Pielęgniarki z Oddziału i Bloku Operacyjnego Chirurgii Dziecięcej
i Urazowo-Ortopedycznej Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie*

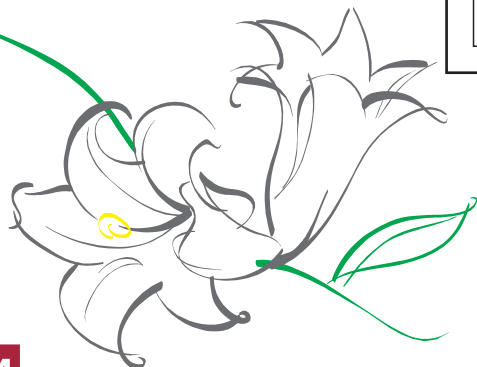
Pielęgniarce Przełożonej i Naczelnej
Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc
w latach 1965 - 1992

Pani Krystynie Szornak

wyrazy szczerego współczucia i żalu
w trudnych chwilach po śmierci

Męża

Składają
Pielęgniarka Naczelna wraz z Pielęgniarkami Zespołu,
Współpracownicy oraz Dyrekcja
Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie

Rozmowa z Panią Bożeną Wojcikiewicz - Przewodniczącą ORPiP w Koszalinie

Od kiedy związana jest Pani z Okręgową Izbą Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie?

W Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie pracuję od 2007 roku, przez dwie kadencje pełniłam funkcję skarbnika w Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Jakie są Pani dotychczasowe doświadczenia w pracy samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych?

Z samorządem zawodowym związana jestem od samego początku, od jego powstania czyli od 1991 roku. Pracowałam wcześniej w OIPiP w Gorzowie przez dwie kadencje – jako Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej.

Co skłoniło Panią do kandydowania na Przewodniczącą Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie?

Pielęgniarką jestem od 33 lat, pracuję 29 lat w zawodzie, w zarządzaniu 23 lata. Chciałabym popracować dla pielęgniarstwa na innym poziomie właśnie samorządowym, mam doświadczenie i znam problemy pielęgniarek, bo na co dzień się z nimi borykałam przez wiele lat. Te problemy nie są dzisiaj do załatwienia na poziomie oddziałów, szpitali czy przychodni - wymagają one rozwiązań systemowych, właśnie z udziałem samorządu zawodowego.

Co Pani najmilej wspomina z dotychczasowej swojej pracy?

Praca to ludzie i kontakty interpersonalne. Przez 29 lat pracy zawodowej w szpitalach w Kostrzynie i Białogardzie oraz w pracy samorządowej w Koszalinie i Gorzowie, spotkałam wielu wspaniałych ludzi, z którymi pracowałam, pracuję, utrzymuję kontakty. To jest dla mnie bardzo cenne i zarazem miłe.

Co Pani uważa za swoje największe osiągnięcie?

Osiągnięcia mierzy się miarą upływającego czasu. Osiągnięciem było otrzymanie dyplomu magistra pielęgniarstwa, tytułu specjalisty, wygranie kolejnych konkursów na stanowisko naczelnej pielęgniarki itp. Dzisiaj moim największym osiągnięciem i myślę, że niewspółmiernym do pozostałych, jest wybór mojej osoby na Przewodniczącą Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie. Za to delegatom jeszcze raz dziękuję.

Jaki ma Pani styl zarządzania?

Jako specjalista zarządzania odpowiem - demokratyczny w różnych jego wersjach. Tak naprawdę nie ma uniwersalnego stylu zarządzania – zarządzanie to sztuka dialogu i kompromisu w dążeniu do osiągnięcia celu w taki sposób, aby po drodze nie zrobić nikomu krzywdy.

Jakie ma Pani zainteresowania?

Dobra książka obyczajowa i psychologiczna, turystyka górską, a wycisza mnie malowanie akwarelą i akrylami.

Co chce Pani osiągnąć w trakcie pełnienia funkcji Przewodniczącej OIPiP w Koszalinie?

Jak wspomniałam wcześniej, dzisiejsze problemy pielęgniarstwa wymagają rozwiązań systemowych, w które chcę się czynnie włączyć. Są to: wpisanie pielęgniarek i położnych w system kontraktowania świadczeń, co spowoduje m.in. koniunkturę na zawód położnej i pielęgniarki a także zlikwiduje jednoosobowe obsady pielęgniarstwa. Dążenie do wpisania minimalnego wynagrodzenia pielęgniarki i położnej w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej (1,0-1,5-,2,0 średniej krajowej), co spowoduje że szpitale nie będą oszczędzać na pielęgniarkach. W zakresie młodych adeptów do zawodu należy dążyć do tego, aby zawód był zawodem zamawianym czyli dotowanym przez państwo a także rezydentury dla określonych specjalizacji pielęgniarstwa będą sposobem na zatrzymanie kadry w kraju. Nowe kompetencje pielęgniarek i położnych, na przykład w zakresie wypisywania recept należy wykorzystać jako procedurę dodatkowo płatną. Musimy także dążyć do większej autonomii zawodu i traktowania pielęgniarek i położnych jako pełnoprawnych członków zespołów terapeutycznych.

„Patronka” Sp. z o.o.

Patronka Sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinku przy ul. Lelewela 15 jest podmiotem leczniczym świadczącym usługi w zakresie: leczenia uzależnień (Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu, Dzienny Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu, Poradnia Terapii Uzależnienia od Alkoholu i Współuzależnienia), opieki długoterminowej (Zakład Opiekuńczo-Pielęgnacyjny dla Chorych Psychicznie, Zakład Opiekuńczo-Pielęgnacyjny o Profilu Ogólnym), leczenia żywieniowego (Poradnia Leczenia Żywieniowego).

W artykule przybliżymy Państwu część podmiotu ukierunkowaną na usługi opiekuńczo-pielęgnacyjne świadczone w Zakładzie Opiekuńczo-Pielęgnacyjnym o Profilu Ogólnym.

Od roku 2000 nasz podmiot świadczy usługi jako pierwszy prywatny Zakład Opiekuńczo-Pielęgnacyjny w Województwie Zachodniopomorskim. Dzięki umiejętnościom twórczym i organizacyjnym kręgosłupa Patronki jakim niewątpliwie jest Helena Krysztopanis, Magdalena Luska i Beata Jamrożek zakład stopniowo rozwijał się i zwiększał ilość oraz rodzaj świadczonych usług. ZOP o Profilu Ogólnym był nastawiony zwłaszcza na pacjentów w ciężkim stanie. Skuteczna profilaktyka odleżynowa, leczenie żywieniowe, działania opiekuńczo-pielęgnacyjne, rehabilitacyjne, lecznicze sprawiły, że Patronka zdobywała coraz większą renomę, zaufanie i uznanie w kręgach pacjentów i ich rodzin. Personel Patronki profesjonalnie i zaangażowaniem realizuje swoje działania.

Opieka długoterminowa jest częścią medycyny, w której śmierć i cierpienie są wszechobecne. Staramy się spowolnić procesy chorobowe wedle naszych możliwości co niejednokrotnie jest bardzo trudnym zadaniem z uwagi na stan zdrowia pacjentów do nas przyjmowanych.

Zakład może się poszczycić kilkoma przypadkami znaczącej poprawy stanu zdrowia pacjentów, wybudzenia ze śpiączki mózgowej. Sukcesy te, choć nieliczne, są budujące, ponieważ ukazują, iż nie należy nikogo przekreślać i dopóki życie trwa należy je chronić. To właśnie małe sukcesy nadają sens naszej ciężkiej pracy nad obłożnie chorymi.

W związku ze stale zwiększającym się popytem na usługi opiekuńczo-pielęgnacyjne zakład stopniowo zwiększał liczbę miejsc. Zachodniopomorski NFZ dostrzegając problem ze starzejącym się społeczeństwem oraz pozytywnie oceniając usługi świadczone w Patronce stopniowo zwiększał kontrakt na ZOP o Profilu Ogólnym. Dzięki temu mogliśmy stale się rozwijać.

W 2015 roku dzięki dużemu zaangażowaniu zastępcy dyrektora Patronki Andrzeja Krysztopanis w projekt inwestycyjny związany z przygotowaniem nowoczesnego Zakładu Opiekuńczo-Pielęgnacyjnego, otwarty został obiekt w Szczecinku przy ul. Staszica 6, wchodzący w struktury podmiotu. Od maja 2015 roku przebywający tam pacjenci mają do dyspozycji nowoczesny sprzęt medyczny w tym: pionizator, wanna z hydromasażem.

To właśnie połączenie długoletniego doświadczenia w zakresie świadczenia usług dla obłożnie chorych, zaangażowanie personelu w niesienie pomocy i przekazanie mu dogodnych warunków pracy sprawiają, że dziś Patronka jest jednym z najlepszych zakładów w regionie.

Zapraszamy na naszą stronę : www.patronka.pl

